

ค่าเฉลี่ย 4.05 ถือว่ามีคะแนนในระดับมาก รองลงมาได้แก่ ระยะเวลา 6 – 10 ปี มีค่าเฉลี่ย 3.75 ถือว่ามีคะแนนในระดับมาก ส่วนระยะเวลา 16 - 20 ปี มีค่าเฉลี่ยการสนับสนุนทางสังคมน้อยที่สุด คือ 2.70 ถือว่ามีคะแนนในระดับปานกลาง

เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านคำปรึกษา จากเพื่อนผู้ต้องขัง จำแนกตามกำหนดโทษ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีกำหนดโทษต่างกัน ได้รับการสนับสนุนทางสังคม จากเครือข่ายเพื่อนผู้ต้องขังแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 4.110

แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคมด้านข้อมูลข่าวสาร จากอนุศาสนาจารย์ ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีกำหนดโทษต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F	MS.	SS.	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	5	3.055	15.276	2.701	0.021*
ภายในกลุ่ม	352	1.131	398.144		
รวม	357		413.419		

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .05

ตารางที่ 4.111

แสดงค่าเฉลี่ยของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านข้อมูลข่าวสาร จากอนุศาสนาจารย์ ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีกำหนดโทษต่างกัน

กำหนดโทษ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
1. ระยะเวลาไม่เกิน 1 ปี	15	2.80	0.83
2. ระยะเวลา 1 – 5 ปี	289	2.93	1.08
3. ระยะเวลา 6 – 10 ปี	34	3.36	1.14
4. ระยะเวลา 11 – 15 ปี	10	3.80	0.86
5. ระยะเวลา 16 – 20 ปี	5	3.67	1.11
6. ระยะเวลา 21 – 25 ปี	5	3.27	0.43
รวม	358	3.01	1.08

จากตารางที่ 4.111 แสดงถึง กำหนดโทษของกลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลา 11 – 15 ปี ได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านข้อมูลข่าวสาร จากเครือข่ายอนุศาสนาจารย์สูงกว่ากำหนดโทษอื่นๆ มีค่าเฉลี่ย 3.80 ถือว่ามีคะแนนในระดับมาก รองลงมาได้แก่ ระยะเวลา 16 – 20 ปี มีค่าเฉลี่ย 3.67 ถือว่ามีคะแนนในระดับมาก ส่วนระยะเวลาไม่เกิน 1 ปี มีค่าเฉลี่ยการสนับสนุนทางสังคมน้อยที่สุดคือ 2.80 ถือว่ามีคะแนนในระดับปานกลาง

เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านข้อมูลข่าวสาร จากอนุศาสนาจารย์ จำแนกตามกำหนดโทษ พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีกำหนดโทษต่างกัน ได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากเครือข่ายนักอนุศาสนาจารย์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 4.112

แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคมด้านค่าปรึกษา จากอนุศาสนาจารย์ ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีกำหนดโทษต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F	MS.	SS.	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	5	3.630	15.149	2.498	0.031*
ภายในกลุ่ม	352	1.453	511.429		
รวม	357		529.578		

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .05

ตารางที่ 4.113

แสดงค่าเฉลี่ยของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านค่าปรึกษา จากอนุศาสนาจารย์ ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีกำหนดโทษต่างกัน

กำหนดโทษ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
1. ระยะเวลาไม่เกิน 1 ปี	15	2.67	0.82
2. ระยะเวลา 1-5 ปี	289	2.84	1.18
3. ระยะเวลา 6-10 ปี	34	3.24	1.52
4. ระยะเวลา 11-15 ปี	10	3.90	1.20
5. ระยะเวลา 16-20 ปี	5	2.40	1.52
6. ระยะเวลา 21-25 ปี	5	3.40	0.89
รวม	358	2.90	1.22

จากตารางที่ 4.113 แสดงถึง กำหนดโทษของกลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลา 11 - 15 ปี ได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านค่าปรึกษา จากเครือข่ายอนุศาสนาจารย์สูงกว่ากำหนดโทษอื่นๆ มีค่าเฉลี่ย 3.90 ถือว่ามีคะแนนในระดับมาก รองลงมาได้แก่ ระยะเวลา 21 - 25 ปี มีค่าเฉลี่ย 3.40 ถือว่ามีคะแนนในระดับปานกลาง ส่วนระยะเวลาไม่เกิน 1 ปี มีค่าเฉลี่ยการสนับสนุนทางสังคมน้อยที่สุด คือ 2.67 ถือว่ามีคะแนนในระดับปานกลาง

เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านคำปรึกษา จากอนุศาสนาจารย์ จำแนกตามกำหนดโทษ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีกำหนดโทษต่างกัน ได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากเครือข่ายอนุศาสนาจารย์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.114

แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคมด้านจิตใจ จากครูฝึกวิชาชีพ ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีกำหนดโทษต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F	MS.	SS.	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	5	3.678	18.389	3.475	0.004*
ภายในกลุ่ม	352	1.058	372.581		
รวม	357		390.970		

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .01

ตารางที่ 4.115

แสดงค่าเฉลี่ยของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านจิตใจ จากครูฝึกวิชาชีพ ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีกำหนดโทษต่างกัน

กำหนดโทษ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
1. ระยะเวลาไม่เกิน 1 ปี	15	3.33	0.67
2. ระยะเวลา 1 – 5 ปี	289	3.23	1.05
3. ระยะเวลา 6 – 10 ปี	34	3.72	0.99
4. ระยะเวลา 11 – 15 ปี	10	4.15	0.78
5. ระยะเวลา 16 – 20 ปี	5	2.50	1.17
6. ระยะเวลา 21 – 25 ปี	5	3.60	1.08
รวม	358	3.30	1.05

จากตารางที่ 4.115 แสดงถึง กำหนดโทษของกลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลา 11 – 15 ปี ได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านจิตใจ จากเครือข่ายครูฝึกวิชาชีพสูงกว่ากำหนดโทษอื่นๆ มีค่าเฉลี่ย

4.15 ถือว่ามีคะแนนในระดับมาก รองลงมาได้แก่ ระยะเวลา 6 – 10 ปี มีค่าเฉลี่ย 3.72 ถือว่ามีคะแนนในระดับมาก ส่วนระยะเวลา 16 - 20 ปี มีค่าเฉลี่ยการสนับสนุนทางสังคมน้อยที่สุด คือ 2.50 ถือว่ามีคะแนนในระดับน้อย

เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านจิตใจ จากครูฝึกวิชาชีพจำแนกตามกำหนดโทษ พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีกำหนดโทษต่างกัน ได้รับการสนับสนุนทางสังคม จากเครือข่ายครูฝึกวิชาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 4.116

แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคมด้านสิ่งของ จากครูฝึกวิชาชีพ ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีกำหนดโทษต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F	MS.	SS.	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	5	3.994	19.969	2.973	0.012*
ภายในกลุ่ม	352	1.343	472.847		
รวม	357		492.816		

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .05

ตารางที่ 4.117

แสดงค่าเฉลี่ยของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านสิ่งของ จากครูฝึกวิชาชีพ ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีกำหนดโทษต่างกัน

กำหนดโทษ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
1. ระยะเวลาไม่เกิน 1 ปี	15	2.27	0.88
2. ระยะเวลา 1 – 5 ปี	289	2.34	1.13
3. ระยะเวลา 6 – 10 ปี	34	2.97	1.34
4. ระยะเวลา 11 – 15 ปี	10	3.10	1.37
5. ระยะเวลา 16 – 20 ปี	5	1.80	1.79
6. ระยะเวลา 21 – 25 ปี	5	2.80	0.84
รวม	358	2.41	1.17

จากตารางที่ 4.117 แสดงถึง กำหนดโทษของกลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลา 11 – 15 ปี ได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านสิ่งของ จากเครือข่ายครูฝึกวิชาชีพสูงกว่ากำหนดโทษอื่นๆ มีค่าเฉลี่ย 3.10 ถือว่ามีคะแนนในระดับปานกลาง รองลงมาได้แก่ ระยะเวลา 6 – 10 ปี มีค่าเฉลี่ย 2.97 ถือว่ามีคะแนนในระดับปานกลาง ส่วนระยะเวลา 16 - 20 ปี มีค่าเฉลี่ยการสนับสนุนทางสังคมน้อยที่สุด คือ 1.80 ถือว่ามีคะแนนในระดับน้อยที่สุด

เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านสิ่งของ จากครูฝึกวิชาชีพจำแนกตามกำหนดโทษ พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีกำหนดโทษต่างกัน ได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากเครือข่ายครูฝึกวิชาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.118

แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคมด้านข้อมูลข่าวสาร จากครูฝึกวิชาชีพ ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีกำหนดโทษต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F	MS.	SS.	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	5	3.284	16.421	3.204	0.008*
ภายในกลุ่ม	352	1.025	360.814		
รวม	357		377.235		

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .01

ตารางที่ 4.119

แสดงค่าเฉลี่ยของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านข้อมูลข่าวสาร จากครูฝึกวิชาชีพ ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีกำหนดโทษต่างกัน

กำหนดโทษ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
1. ระยะเวลาไม่เกิน 1 ปี	15	3.03	0.67
2. ระยะเวลา 1 – 5 ปี	289	3.06	1.01
3. ระยะเวลา 6 – 10 ปี	34	3.68	1.13
4. ระยะเวลา 11 – 15 ปี	10	3.75	0.79
5. ระยะเวลา 16 – 20 ปี	5	3.40	1.52
6. ระยะเวลา 21 – 25 ปี	5	3.40	0.55
รวม	358	3.14	1.03

จากตารางที่ 4.119 แสดงถึง กำหนดโทษของกลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลา 11 – 15 ปี ได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านข้อมูลข่าวสาร จากเครือข่ายครูฝึกวิชาชีพสูงกว่ากำหนดโทษอื่นๆ มีค่าเฉลี่ย 3.75 ถือว่ามีคะแนนในระดับมาก รองลงมาได้แก่ ระยะเวลา 6 – 10 ปี มีค่าเฉลี่ย 3.68 ถือว่ามีคะแนนในระดับมาก ส่วนระยะเวลาไม่เกิน 1 ปี มีค่าเฉลี่ยการสนับสนุนทางสังคมน้อยที่สุด คือ 3.03 ถือว่ามีคะแนนในระดับปานกลาง

เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านข้อมูลข่าวสาร จากครูฝึกวิชาชีพจำแนกตามกำหนดโทษ พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีกำหนดโทษต่างกัน ได้รับการสนับสนุนทางสังคม จากเครือข่ายครูฝึกวิชาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 4.120

แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคมด้านจิตใจ จากครอบครัว ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีกำหนดโทษต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F	MS.	SS.	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	5	2.792	13.959	2.360	0.040*
ภายในกลุ่ม	352	1.183	416.455		
รวม	357		430.413		

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .05

ตารางที่ 4.121

แสดงค่าเฉลี่ยของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านจิตใจ จากครอบครัว ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีกำหนดโทษต่างกัน

กำหนดโทษ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
1. ระยะเวลาไม่เกิน 1 ปี	15	3.40	0.95
2. ระยะเวลา 1 – 5 ปี	289	3.77	1.13
3. ระยะเวลา 6 – 10 ปี	34	4.25	0.91
4. ระยะเวลา 11 – 15 ปี	10	4.25	0.79
5. ระยะเวลา 16 – 20 ปี	5	4.50	0.71
6. ระยะเวลา 21 – 25 ปี	5	3.60	0.89
รวม	358	3.82	1.10

จากตารางที่ 4.121 แสดงถึง กำหนดโทษของกลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลา 16 – 20 ปี ได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านจิตใจ จากเครือข่ายครอบครัวสูงกว่ากำหนดโทษอื่นๆ มีค่าเฉลี่ย 4.50 ถือว่ามีคะแนนในระดับมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ระยะเวลา 6 – 10 ปี และ ระยะเวลา 11 – 15 ปี มี

ค่าเฉลี่ย 4.25 เท่ากัน ถือว่ามีคะแนนในระดับมากที่สุด ส่วนระยะเวลาไม่เกิน 1 ปี มีค่าเฉลี่ยการสนับสนุนทางสังคมน้อยที่สุด คือ 3.40 ถือว่ามีคะแนนในระดับปานกลาง

เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านจิตใจ จากครอบครัว จำแนกตามกำหนดโทษ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีกำหนดโทษต่างกัน ได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากเครือข่ายครอบครัวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มตัวอย่างทุกกลุ่มได้รับการสนับสนุนทาง ด้านจิตใจ จากครอบครัวอยู่ในเกณฑ์มากถึงมากที่สุด

ตารางที่ 4.122

แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคมด้านสิ่งของ จากครอบครัว ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีกำหนดโทษต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F	MS.	SS.	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	5	3.655	18.275	3.030	0.011*
ภายในกลุ่ม	352	1.206	424.597		
รวม	357		442.872		

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .05

ตารางที่ 4.123

แสดงค่าเฉลี่ยของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านสิ่งของ จากครอบครัว ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีกำหนดโทษต่างกัน

กำหนดโทษ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
1. ระยะเวลาไม่เกิน 1 ปี	15	3.47	1.20
2. ระยะเวลา 1 – 5 ปี	289	3.66	1.12
3. ระยะเวลา 6 – 10 ปี	34	4.28	1.01
4. ระยะเวลา 11 – 15 ปี	10	4.15	0.91
5. ระยะเวลา 16 – 20 ปี	5	4.50	0.50
6. ระยะเวลา 21 – 25 ปี	5	4.20	0.84
รวม	358	3.75	1.11

ตารางที่ 4.123 แสดงถึง กำหนดโทษของกลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลา 16 – 20 ปี ได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านสิ่งของ จากเครือข่ายครอบครัวสูงกว่ากำหนดโทษอื่นๆ มีค่าเฉลี่ย 4.50 ถือว่ามีคะแนนในระดับมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ระยะเวลา 6 – 10 ปี มีค่าเฉลี่ย 4.28 ถือว่ามีคะแนนในระดับมากที่สุด ส่วนระยะเวลาไม่เกิน 1 ปี มีค่าเฉลี่ยการสนับสนุนทางสังคมน้อยที่สุด คือ 3.47 ถือว่ามีคะแนนในระดับมาก

เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านสิ่งของ จากครอบครัวจำแนกตามกำหนดโทษ พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีกำหนดโทษต่างกัน ได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากเครือข่ายครอบครัวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มตัวอย่างทุกกลุ่มได้รับการสนับสนุนทางด้านสิ่งของเครื่องใช้จากครอบครัวอยู่ในเกณฑ์มากถึงมากที่สุด

ตารางที่ 4.124

แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคมด้านข้อมูลข่าวสาร จากครอบครัว ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีกำหนดโทษต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F	MS.	SS.	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	5	4.379	21.897	3.822	0.002*
ภายในกลุ่ม	352	1.146	403.342		
รวม	357		425.238		

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .01

ตารางที่ 4.125

แสดงค่าเฉลี่ยของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านข้อมูลข่าวสาร จากครอบครัว ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีกำหนดโทษต่างกัน

กำหนดโทษ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
1. ระยะเวลาไม่เกิน 1 ปี	15	3.30	1.00
2. ระยะเวลา 1-5 ปี	289	3.70	1.10
3. ระยะเวลา 6-10 ปี	34	4.29	0.95
4. ระยะเวลา 11-15 ปี	10	4.35	0.71
5. ระยะเวลา 16-20 ปี	5	4.70	0.27
6. ระยะเวลา 21-25 ปี	5	3.70	0.97
รวม	358	3.77	1.09

ตารางที่ 4.125 แสดงถึง กำหนดโทษของกลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลา 16 - 20 ปี ได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านข้อมูลข่าวสาร จากเครือข่ายครอบครัวสูงกว่ากำหนดโทษอื่นๆ มีค่าเฉลี่ย 4.70 ถือว่ามีคะแนนในระดับมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ระยะเวลา 11 - 15 ปี มีค่าเฉลี่ย 4.35 ถือว่ามีคะแนนในระดับมากที่สุด ส่วนระยะเวลาไม่เกิน 1 ปี มีค่าเฉลี่ยการสนับสนุนทางสังคม น้อยที่สุด คือ 3.30 ถือว่ามีคะแนนในระดับปานกลาง

เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านข้อมูลข่าวสาร จากครอบครัวจำแนกตามกำหนดโทษ พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีกำหนด

โทษต่างกัน ได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากเครือข่ายครอบครัวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยรวมกลุ่มตัวอย่างทุกกลุ่มได้รับการสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสารจากครอบครัวอยู่ในเกณฑ์มากถึงมากที่สุด

ตารางที่ 4.126

แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคมด้านคำปรึกษา จากครอบครัว ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีกำหนดโทษต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F	MS.	SS.	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	5	3.672	18.362	2.455	0.033*
ภายในกลุ่ม	352	1.496	526.624		
รวม	357		544.986		

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .05

ตารางที่ 4.127

แสดงค่าเฉลี่ยของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านคำปรึกษา จากครอบครัว ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีกำหนดโทษต่างกัน

กำหนดโทษ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
1. ระยะเวลาไม่เกิน 1 ปี	15	3.33	0.90
2. ระยะเวลา 1 – 5 ปี	289	3.50	1.25
3. ระยะเวลา 6 – 10 ปี	34	4.18	1.17
4. ระยะเวลา 11 – 15 ปี	10	4.10	1.10
5. ระยะเวลา 16 – 20 ปี	5	4.00	1.00
6. ระยะเวลา 21 – 25 ปี	5	3.60	0.89
รวม	358	3.58	1.24

ตารางที่ 4.127 แสดงถึง กำหนดโทษของกลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลา 6 – 10 ปี ได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านคำปรึกษา จากเครือข่ายครอบครัวสูงกว่ากำหนดโทษอื่นๆ มีค่าเฉลี่ย 4.18 ถือว่ามีคะแนนในระดับมาก รองลงมาได้แก่ ระยะเวลา 11 – 15 ปี มีค่าเฉลี่ย 4.10 ถือว่ามีคะแนน

ในระดับมาก ส่วนระยะเวลาไม่เกิน 1 ปี มีค่าเฉลี่ยการสนับสนุนทางสังคมน้อยที่สุด คือ 3.33 ถือว่ามีคะแนนในระดับปานกลาง

เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านคำปรึกษา จากครอบครัว จำแนกตามกำหนดโทษ พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีกำหนดโทษต่างกัน ได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากเครือข่ายครอบครัวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยรวมกลุ่มตัวอย่างทุกกลุ่มได้รับการสนับสนุนทางด้านคำปรึกษาจากครอบครัวอยู่ในเกณฑ์ปานกลางถึงมาก

ตารางที่ 4.128

แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคมด้านการเงินจากครอบครัว ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีกำหนดโทษต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F	MS.	SS.	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	5	3.546	17.731	2.481	0.032*
ภายในกลุ่ม	352	1.429	503.087		
รวม	357		520.818		

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .05

ตารางที่ 4.129

แสดงค่าเฉลี่ยของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านการเงิน จากครอบครัว ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีกำหนดโทษต่างกัน

กำหนดโทษ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
1. ระยะเวลาไม่เกิน 1 ปี	15	3.47	1.25
2. ระยะเวลา 1 – 5 ปี	289	3.68	1.20
3. ระยะเวลา 6 – 10 ปี	34	4.32	1.12
4. ระยะเวลา 11 – 15 ปี	10	4.20	1.40
5. ระยะเวลา 16 – 20 ปี	5	4.20	0.84
6. ระยะเวลา 21 – 25 ปี	5	4.20	1.10
รวม	358	3.76	1.21

ตารางที่ 4.129 แสดงถึง กำหนดโทษของกลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลา 6 – 10 ปี ได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านการเงิน จากเครือข่ายครอบครัวสูงกว่ากำหนดโทษอื่นๆ มีค่าเฉลี่ย 4.32 ถือว่ามีคะแนนในระดับมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ระยะเวลา 11 – 15 ปี ระยะเวลา 16 – 20 ปี และระยะเวลา 21 – 25 ปี โดยมีค่าเฉลี่ย 4.20 เท่ากัน ถือว่ามีคะแนนในระดับมากที่สุด ส่วนระยะเวลาไม่เกิน 1 ปี มีค่าเฉลี่ยการสนับสนุนทางสังคมน้อยที่สุด คือ 3.47 ถือว่ามีคะแนนในระดับมาก

เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านการเงิน จากครอบครัวจำแนกตามกำหนดโทษ พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีกำหนดโทษต่างกัน ได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากเครือข่ายครอบครัวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยรวมกลุ่มตัวอย่างทุกกลุ่ม ได้รับการสนับสนุนทางด้านเงินจากครอบครัวอยู่ในเกณฑ์มากถึงมากที่สุด

ตารางที่ 4.130

แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคมด้านสิ่งของ จากญาติ ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีกำหนดโทษต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F	MS.	SS.	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	5	4.018	20.092	2.883	0.014*
ภายในกลุ่ม	352	1.394	490.718		
รวม	357		510.810		

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .05

ตารางที่ 4.131

แสดงค่าเฉลี่ยของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านสิ่งของ จากญาติ ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีกำหนดโทษต่างกัน

กำหนดโทษ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
1. ระยะเวลาไม่เกิน 1 ปี	15	3.33	0.88
2. ระยะเวลา 1 – 5 ปี	289	3.50	1.20
3. ระยะเวลา 6 – 10 ปี	34	4.09	1.19
4. ระยะเวลา 11 – 15 ปี	10	4.40	0.81
5. ระยะเวลา 16 – 20 ปี	5	3.30	1.44
6. ระยะเวลา 21 – 25 ปี	5	4.10	0.89
รวม	358	3.58	1.20

ตารางที่ 4.131 แสดงถึง กำหนดโทษของกลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลา 11 – 15 ปี ได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านสิ่งของ จากเครือข่ายญาติสูงกว่ากำหนดโทษอื่นๆ มีค่าเฉลี่ย 4.40 ถือว่ามีคะแนนในระดับมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ระยะเวลา 21 – 25 ปี มีค่าเฉลี่ย 4.10 ถือว่ามีคะแนนในระดับมาก ส่วนระยะเวลา 16 – 20 ปี มีค่าเฉลี่ยการสนับสนุนทางสังคมน้อยที่สุด คือ 3.30 ถือว่ามีคะแนนในระดับปานกลาง

เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของกรที่ได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านสิ่งของ จากญาติจำแนกตามกำหนดโทษ พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีกำหนดโทษต่างกันได้รับการสนับสนุนทางสังคม จากเครือข่ายญาติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยรวมกลุ่มตัวอย่างทุกกลุ่มได้รับการสนับสนุนทางด้านสิ่งของ จากญาติ อยู่ในเกณฑ์มากถึงมากที่สุด

ตารางที่ 4.132

แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของกรที่ได้รับการสนับสนุนทางสังคมด้านข้อมูลข่าวสาร จากญาติ ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีกำหนดโทษต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F	MS.	SS.	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	5	5.924	29.620	4.088	0.001*
ภายในกลุ่ม	352	1.449	510.153		
รวม	357		539.774		

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .01

ตารางที่ 4.133

แสดงค่าเฉลี่ยของกรที่ได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านข้อมูลข่าวสาร จากญาติ ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีกำหนดโทษต่างกัน

กำหนดโทษ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
1. ระยะเวลาไม่เกิน 1 ปี	15	3.43	1.05
2. ระยะเวลา 1 – 5 ปี	289	3.41	1.23
3. ระยะเวลา 6 – 10 ปี	34	4.24	1.12
4. ระยะเวลา 11 – 15 ปี	10	4.25	0.89
5. ระยะเวลา 16 – 20 ปี	5	4.30	0.45
6. ระยะเวลา 21 – 25 ปี	5	3.60	1.67
รวม	358	3.53	1.23

ตารางที่ 4.133 แสดงถึง กำหนดโทษของกลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลา 16 – 20 ปี ได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านข้อมูลข่าวสาร จากเครือข่ายญาติสูงกว่ากำหนดโทษอื่นๆ มีค่าเฉลี่ย 4.30 ถือว่ามีคะแนนในระดับมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ระยะเวลา 11 – 15 ปี มีค่าเฉลี่ย 4.25 ถือว่ามีคะแนนในระดับมากที่สุด ส่วนระยะเวลา 1 - 5 ปี มีค่าเฉลี่ยการสนับสนุนทางสังคมน้อยที่สุด คือ 3.41 ถือว่ามีคะแนนในระดับมาก

เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านข้อมูลข่าวสาร จากญาติจำแนกตามกำหนดโทษ พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีกำหนดโทษต่างกัน ได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากเครือข่ายญาติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยรวมกลุ่มตัวอย่างทุกกลุ่มได้รับการสนับสนุนทางด้านข้อมูลข่าวสาร จากญาติ อยู่ในเกณฑ์มากถึงมากที่สุด

ตารางที่ 4.134

แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคมด้านการเงิน จากญาติ ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีกำหนดโทษต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F	MS.	SS.	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	5	4.949	24.747	3.831	0.002*
ภายในกลุ่ม	352	1.292	454.717		
รวม	357		479.464		

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .01

ตารางที่ 4.135

แสดงค่าเฉลี่ยของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านการเงิน จากญาติ ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีกำหนดโทษต่างกัน

กำหนดโทษ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
1. ระยะเวลา ไม่เกิน 1 ปี	15	3.17	0.94
2. ระยะเวลา 1 – 5 ปี	289	3.36	1.14
3. ระยะเวลา 6 – 10 ปี	34	3.81	1.26
4. ระยะเวลา 11 – 15 ปี	10	4.55	0.72
5. ระยะเวลา 16 – 20 ปี	5	2.50	1.12
6. ระยะเวลา 21 – 25 ปี	5	3.80	1.04
รวม	358	3.42	1.16

จากตารางที่ 4.135 แสดงถึง กำหนดโทษของกลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลา 11 – 15 ปี ได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านการเงิน จากเครือข่ายญาติสูงกว่ากำหนดโทษอื่นๆ มีค่าเฉลี่ย 4.55 ถือว่ามีคะแนนในระดับมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ระยะเวลา 21 – 25 ปี มีค่าเฉลี่ย 3.80 ถือว่ามีคะแนนในระดับมาก ส่วนระยะเวลา 16 - 20 ปี มีค่าเฉลี่ยการสนับสนุนทางสังคมน้อยที่สุด คือ 2.50 ถือว่ามีคะแนนในระดับน้อย

เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านการเงิน จากญาติจำแนกตามกำหนดโทษ พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีกำหนดโทษต่างกัน ได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากเครือข่ายญาติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 4.136

แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคมด้านสิ่งของ จากเพื่อนนอกทัศนสถาน ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีกำหนดโทษต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F	MS.	SS.	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	5	4.294	21.468	3.308	0.006*
ภายในกลุ่ม	352	1.298	456.837		
รวม	357		478.305		

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .01

ตารางที่ 4.137

แสดงค่าเฉลี่ยของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านสิ่งของ จากเพื่อนนอกทัศนสถาน ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีกำหนดโทษต่างกัน

กำหนดโทษ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
1. ระยะเวลาไม่เกิน 1 ปี	15	2.67	0.82
2. ระยะเวลา 1 – 5 ปี	289	2.68	1.15
3. ระยะเวลา 6 – 10 ปี	34	3.43	1.12
4. ระยะเวลา 11 – 15 ปี	10	3.35	1.16
5. ระยะเวลา 16 – 20 ปี	5	2.50	1.41
6. ระยะเวลา 21 – 25 ปี	5	2.40	0.82
รวม	358	2.76	1.16

จากตารางที่ 4.137 แสดงถึง กำหนดโทษของกลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลา 6 – 10 ปี ได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านสิ่งของ จากเครือข่ายเพื่อนนอกทัศนสถานสูงกว่ากำหนดโทษอื่นๆ มี

ค่าเฉลี่ย 3.43 ถือว่ามีคะแนนในระดับมาก รองลงมาได้แก่ ระยะเวลา 11 - 15 ปี มีค่าเฉลี่ย 3.35 ถือว่ามีคะแนนในระดับปานกลาง ส่วนระยะเวลา 21 - 25 ปี มีค่าเฉลี่ยการสนับสนุนทางสังคมน้อยที่สุด คือ 2.40 ถือว่ามีคะแนนในระดับน้อย

เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านสิ่งของ จากเพื่อนนอกทัชชาสถานจำแนกตามกำหนดโทษ พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีกำหนดโทษต่างกัน ได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากเครือข่ายเพื่อนนอกทัชชาสถานแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 4.138

แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านข้อมูลข่าวสาร จากเพื่อนนอกทัศนสถาน ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีกำหนดโทษต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F	MS.	SS.	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	5	8.869	44.345	6.972	0.000*
ภายในกลุ่ม	352	1.272	447.745		
รวม	357		492.089		

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .01

ตารางที่ 4.139

แสดงค่าเฉลี่ยของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านข้อมูลข่าวสาร จากเพื่อนนอกทัศนสถาน ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีกำหนดโทษต่างกัน

กำหนดโทษ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
1. ระยะเวลาไม่เกิน 1 ปี	15	2.64	0.83
2. ระยะเวลา 1 – 5 ปี	289	2.40	1.13
3. ระยะเวลา 6 – 10 ปี	34	3.49	1.22
4. ระยะเวลา 11 – 15 ปี	10	3.27	1.29
5. ระยะเวลา 16 – 20 ปี	5	2.73	1.04
6. ระยะเวลา 21 – 25 ปี	5	1.80	0.84
รวม	358	2.54	1.17

จากตารางที่ 4.139 แสดงถึง กำหนดโทษของกลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลา 6 – 10 ปี ได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านข้อมูลข่าวสาร จากเครือข่ายเพื่อนนอกทัศนสถานสูงกว่ากำหนดโทษอื่นๆ มีค่าเฉลี่ย 3.49 ถือว่ามีคะแนนในระดับมาก รองลงมาได้แก่ ระยะเวลา 11 – 15 ปี มีค่าเฉลี่ย 3.27 ถือว่ามีคะแนนในระดับปานกลาง ส่วนระยะเวลา 21 - 25 ปี มีค่าเฉลี่ยการสนับสนุนทางสังคม น้อยที่สุด คือ 1.80 ถือว่ามีคะแนนในระดับน้อยที่สุด

เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านข้อมูลข่าวสาร จากเพื่อนนอกทัศนสถานจำแนกตามกำหนดโทษ พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีกำหนดโทษต่างกัน ได้รับการสนับสนุนทางสังคม จากเครือข่ายเพื่อนนอกทัศนสถานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 4.140

แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคมด้านค่าปรึกษา จากเพื่อนนอกทัศนสถาน ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีกำหนดโทษต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F	MS.	SS.	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	5	4.302	21.508	2.918	0.013*
ภายในกลุ่ม	352	1.474	518.833		
รวม	357		540.341		

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .05

ตารางที่ 4.141

แสดงค่าเฉลี่ยของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านค่าปรึกษา จากเพื่อนนอกทัศนสถาน ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีกำหนดโทษต่างกัน

กำหนดโทษ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
1. ระยะเวลาไม่เกิน 1 ปี	15	3.13	1.13
2. ระยะเวลา 1 – 5 ปี	289	2.75	1.21
3. ระยะเวลา 6 – 10 ปี	34	3.51	1.33
4. ระยะเวลา 11 – 15 ปี	10	3.30	1.16
5. ระยะเวลา 16 – 20 ปี	5	2.90	1.34
6. ระยะเวลา 21 – 25 ปี	5	2.50	0.94
รวม	358	2.86	1.23

จากตารางที่ 4.141 แสดงถึง กำหนดโทษของกลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลา 6 – 10 ปี ได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านคำปรึกษา จากเครือข่ายเพื่อนนอกทัณฑสถานสูงกว่ากำหนดโทษอื่นๆ มีค่าเฉลี่ย 3.51 ถือว่ามีคะแนนในระดับมาก รองลงมาได้แก่ ระยะเวลา 11 – 15 ปี มีค่าเฉลี่ย 3.30 ถือว่ามีคะแนนในระดับปานกลาง ส่วนระยะเวลา 21 - 25 ปี มีค่าเฉลี่ยการสนับสนุนทางสังคมน้อยที่สุด คือ 2.50 ถือว่ามีคะแนนในระดับน้อย

เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านคำปรึกษา จากเพื่อนนอกทัณฑสถานจำแนกตามกำหนดโทษ พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีกำหนดโทษต่างกัน ได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากเครือข่ายเพื่อนนอกทัณฑสถานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.142

แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคมด้านการเงิน จากเพื่อนนอกทัศนสถาน ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีกำหนดโทษต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F	MS.	SS.	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	5	5.162	25.809	3.287	0.006*
ภายในกลุ่ม	352	1.570	552.786		
รวม	357		578.595		

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .01

ตารางที่ 4.143

แสดงค่าเฉลี่ยของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านการเงิน จากเพื่อนนอกทัศนสถาน ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีกำหนดโทษต่างกัน

กำหนดโทษ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
1. ระยะเวลาไม่เกิน 1 ปี	15	2.60	1.24
2. ระยะเวลา 1 – 5 ปี	289	2.46	1.24
3. ระยะเวลา 6 – 10 ปี	34	3.24	1.39
4. ระยะเวลา 11 – 15 ปี	10	3.20	1.40
5. ระยะเวลา 16 – 20 ปี	5	2.20	0.84
6. ระยะเวลา 21 – 25 ปี	5	1.80	0.84
รวม	358	2.55	1.27

จากตารางที่ 4.143 แสดงถึง กำหนดโทษของกลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลา 6 – 10 ปี ได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านการเงิน จากเครือข่ายเพื่อนนอกทัศนสถานสูงกว่ากำหนดโทษอื่นๆ มีค่าเฉลี่ย 3.24 ถือว่ามีคะแนนในระดับปานกลาง รองลงมาได้แก่ ระยะเวลา 11 – 15 ปี มีค่าเฉลี่ย 3.20 ถือว่ามีคะแนนในระดับปานกลาง ส่วนระยะเวลา 21 - 25 ปี มีค่าเฉลี่ยการสนับสนุนทางสังคมน้อยที่สุด คือ 1.80 ถือว่ามีคะแนนในระดับน้อยที่สุด

เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านการเงิน จากเพื่อนนอกทัศนสถาน จำแนกตามกำหนดโทษ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีกำหนดโทษต่างกัน ได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากเครือข่ายเพื่อนนอกทัศนสถานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4.6.6 การได้รับการสนับสนุนทางสังคมของผู้ต้องขังที่มีชั้นผู้ต้องขังต่างกัน

ตารางที่ 4.144

แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคมด้านจิตใจ จากผู้คุม ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีชั้นผู้ต้องขังต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F	MS.	SS.	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	5	3.314	16.572	3.519	0.004*
ภายในกลุ่ม	352	0.942	331.567		
รวม	357		348.139		

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .01

ตารางที่ 4.145

แสดงค่าเฉลี่ยของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านจิตใจ จากผู้คุม ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีชั้นผู้ต้องขังต่างกัน

ชั้นผู้ต้องขัง	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
1. ชั้นเยี่ยม	105	3.78	1.00
2. ชั้นดีมาก	101	3.48	1.03
3. ชั้นดี	95	3.27	0.86
4. ชั้นกลาง	39	3.79	0.91
5. ชั้นเลว	11	3.30	1.37
6. ชั้นเลวมาก	7	3.38	0.52
รวม	358	3.54	0.99

จากตารางที่ 4.145 แสดงถึง กลุ่มตัวอย่างที่มีชั้นผู้ต้องขังเป็นชั้นกลาง ได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านจิตใจ จากเครือข่ายผู้คุมสูงกว่าชั้นอื่น มีค่าเฉลี่ย 3.79 ถือว่ามีคะแนนในระดับมาก รองลงมา ได้แก่ ชั้นเยี่ยมมีค่าเฉลี่ย 3.78 ถือว่ามีคะแนนในระดับมาก ส่วนชั้นดิมมีค่าเฉลี่ย การสนับสนุนทางสังคมน้อยที่สุด คือ 3.27 ถือว่ามีคะแนนในระดับปานกลาง

เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านจิตใจ จากผู้คุม จำแนกตามชั้นผู้ต้องขัง พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีชั้นผู้ต้องขังต่างกัน ได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากเครือข่ายผู้คุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 4.146

แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคมด้านจิตใจของ จากผู้คุม ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีชั้นผู้ต้องขังต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F	MS.	SS.	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	5	3.558	17.792	2.818	0.016*
ภายในกลุ่ม	352	1.263	444.496		
รวม	357		462.288		

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .05

ตารางที่ 4.147

แสดงค่าเฉลี่ยของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านจิตใจของ จากผู้คุม ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีชั้นผู้ต้องขังต่างกัน

ชั้นผู้ต้องขัง	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
1. ชั้นเยี่ยม	105	3.00	1.26
2. ชั้นดีมาก	101	2.61	1.19
3. ชั้นดี	95	2.43	0.94
4. ชั้นกลาง	39	2.83	0.97
5. ชั้นเลว	11	2.86	1.31
6. ชั้นเลวมาก	7	2.71	0.70
รวม	358	2.71	1.14

จากตารางที่ 4.147 แสดงถึง กลุ่มตัวอย่างที่มีชั้นผู้ต้องขังเป็นชั้นเยี่ยม ได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านสิ่งของ จากเครือข่ายผู้คุมสูงกว่าชั้นอื่น มีค่าเฉลี่ย 3.00 ถือว่ามีคะแนนในระดับปานกลาง รองลงมาได้แก่ ชั้นเลว มีค่าเฉลี่ย 2.86 ถือว่ามีคะแนนในระดับปานกลาง ส่วนชั้นดี มีค่าเฉลี่ยการสนับสนุนทางสังคมน้อยที่สุด คือ 2.43 ถือว่ามีคะแนนในระดับน้อย

เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านสิ่งของ จากผู้คุมจำแนกตามชั้นผู้ต้องขัง พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีชั้นผู้ต้องขังต่างกัน ได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากเครือข่ายผู้คุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.148

แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคมด้านข้อมูลข่าวสาร จากผู้คุม ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีชั้นผู้ต้องขังต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F	MS.	SS.	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	5	2.102	10.509	2.374	0.039*
ภายในกลุ่ม	352	0.885	311.637		
รวม	357		322.146		

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .05

ตารางที่ 4.149

แสดงค่าเฉลี่ยของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านข้อมูลข่าวสาร จากผู้คุม ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีชั้นผู้ต้องขังต่างกัน

ชั้นผู้ต้องขัง	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
1. ชั้นเยี่ยม	105	3.44	0.99
2. ชั้นดีมาก	101	3.14	0.92
3. ชั้นดี	95	3.00	0.97
4. ชั้นกลาง	39	3.18	0.81
5. ชั้นเลว	11	3.18	0.91
6. ชั้นเลวมาก	7	3.00	0.51
รวม	358	3.19	0.95

จากตารางที่ 4.149 แสดงถึง กลุ่มตัวอย่างที่มีชั้นผู้ต้องขังเป็นชั้นเยี่ยม ได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านข้อมูลข่าวสาร จากเครือข่ายผู้คุมสูงกว่าชั้นอื่น มีค่าเฉลี่ย 3.44 ถือว่ามีคะแนนในระดับมาก รองลงมาได้แก่ ชั้นกลาง และ ชั้นเลว มีค่าเฉลี่ย 3.18 เท่ากัน ถือว่ามีคะแนนในระดับปานกลาง ส่วนชั้นดี และ ชั้นเลวมาก มีค่าเฉลี่ยการสนับสนุนทางสังคมน้อยที่สุด คือ 3.00 ถือว่ามีคะแนนในระดับปานกลาง

เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านข้อมูลข่าวสาร จากผู้คุมจำแนกตามชั้นผู้ต้องขัง พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีชั้นผู้ต้องขังต่างกัน ได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากเครือข่ายผู้คุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.150

แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคมด้านจิตใจ จากเพื่อนผู้ต้องขัง ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีชั้นผู้ต้องขังต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F	MS.	SS.	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	5	4.404	22.021	4.970	0.000*
ภายในกลุ่ม	352	0.886	311.921		
รวม	357		333.942		

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .01

ตารางที่ 4.151

แสดงค่าเฉลี่ยของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านจิตใจ จากเพื่อนผู้ต้องขัง ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีชั้นผู้ต้องขังต่างกัน

ชั้นผู้ต้องขัง	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
1. ชั้นเยี่ยม	105	3.82	0.90
2. ชั้นดีมาก	101	3.43	0.90
3. ชั้นดี	95	3.19	0.92
4. ชั้นกลาง	39	3.28	1.15
5. ชั้นเลว	11	3.50	1.12
6. ชั้นเลวมาก	7	3.64	0.69
รวม	358	3.47	0.97

จากตารางที่ 4.151 แสดงถึง กลุ่มตัวอย่างที่มีชั้นผู้ต้องขังเป็นชั้นเยี่ยม ได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านจิตใจ จากเครือข่ายเพื่อนผู้ต้องขังสูงกว่าชั้นอื่น มีค่าเฉลี่ย 3.82 ถือว่ามีคะแนนในระดับมาก รองลงมาได้แก่ ชั้นเลวมาก มีค่าเฉลี่ย 3.64 ถือว่ามีคะแนนในระดับมาก ส่วนชั้นดี มีค่าเฉลี่ยการสนับสนุนทางสังคมน้อยที่สุด คือ 3.19 ถือว่ามีคะแนนในระดับปานกลาง

เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านจิตใจ จากเพื่อนผู้ต้องขังจำแนกตามชั้นผู้ต้องขัง พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีชั้นผู้ต้องขัง

ต่างกัน ได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากเครือข่ายเพื่อนผู้ต้องขังแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 4.152

แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคมด้านสิ่งของ จากเพื่อนผู้ต้องขัง ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีชั้นผู้ต้องขังต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F	MS.	SS.	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	5	5.932	29.658	5.036	0.000*
ภายในกลุ่ม	352	1.178	414.633		
รวม	357		444.291		

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .01

ตารางที่ 4.153

แสดงค่าเฉลี่ยของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านสิ่งของ จากเพื่อนผู้ต้องขัง ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีชั้นผู้ต้องขังต่างกัน

ชั้นผู้ต้องขัง	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
1. ชั้นเยี่ยม	105	4.14	0.88
2. ชั้นดีมาก	101	3.79	1.13
3. ชั้นดี	95	3.44	1.13
4. ชั้นกลาง	39	3.69	1.20
5. ชั้นเลว	11	3.36	1.29
6. ชั้นเลวมาก	7	3.14	1.68
รวม	358	3.77	1.12

จากตารางที่ 4.153 แสดงถึง ของกลุ่มตัวอย่างที่มีชั้นผู้ต้องขังเป็นชั้นเยี่ยม ได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านสิ่งของ จากเครือข่ายเพื่อนผู้ต้องขังสูงกว่าชั้นอื่น มีค่าเฉลี่ย 4.14 ถือว่ามี

คะแนนในระดับมาก รองลงมาได้แก่ ชั้นดีมาก มีค่าเฉลี่ย 3.79 ถือว่ามีคะแนนในระดับมาก ส่วนชั้นเลวมาก มีค่าเฉลี่ยการสนับสนุนทางสังคมน้อยที่สุด คือ 3.14 ถือว่ามีคะแนนในระดับปานกลาง เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านสิ่งของ จากเพื่อนผู้ต้องขังจำแนกตามชั้นผู้ต้องขัง พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีชั้นผู้ต้องขังต่างกัน ได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากเครือข่ายเพื่อนผู้ต้องขังแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 4.154

แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคมด้านข้อมูลข่าวสาร จากเพื่อนผู้ต้องขัง ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีชั้นผู้ต้องขังต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F	MS.	SS.	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	5	3.265	16.323	2.290	0.045*
ภายในกลุ่ม	352	1.426	501.792		
รวม	357		518.115		

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .05

ตารางที่ 4.155

แสดงค่าเฉลี่ยของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านข้อมูลข่าวสาร จากเพื่อนผู้ต้องขัง ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีชั้นผู้ต้องขังต่างกัน

ชั้นผู้ต้องขัง	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
1. ชั้นเยี่ยม	105	3.50	1.29
2. ชั้นดีมาก	101	3.04	1.22
3. ชั้นดี	95	3.06	1.05
4. ชั้นกลาง	39	3.18	1.14
5. ชั้นเลว	11	2.91	1.45
6. ชั้นเลวมาก	7	3.71	0.95
รวม	358	3.20	1.20

จากตารางที่ 4.155 แสดงถึง กลุ่มตัวอย่างที่มีชั้นผู้ต้องขังเป็นชั้นเลวมาก ได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านข้อมูลข่าวสาร จากเครือข่ายเพื่อนผู้ต้องขังสูงกว่าชั้นอื่น มีค่าเฉลี่ย 3.71 ถือว่ามีคะแนนในระดับมาก รองลงมาคือ ชั้นเยี่ยม มีค่าเฉลี่ย 3.50 ถือว่ามีคะแนนในระดับมาก ส่วนชั้นเลว มีค่าเฉลี่ยการสนับสนุนทางสังคมน้อยที่สุด คือ 2.91 ถือว่ามีคะแนนในระดับปานกลาง

เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านข้อมูลข่าวสาร จากเพื่อนผู้ต้องขัง จำแนกตามชั้นผู้ต้องขัง พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีชั้นผู้ต้องขังต่างกัน ได้รับการสนับสนุนทางสังคม จากเครือข่ายเพื่อนผู้ต้องขังแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.156

แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคมด้านจิตใจ จากครอบครัว ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีชั้นผู้ต้องขังต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F	MS.	SS.	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	5	3.063	15.317	2.598	0.025*
ภายในกลุ่ม	352	1.179	415.097		
รวม	357		430.413		

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .05

ตารางที่ 4.157

แสดงค่าเฉลี่ยของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านจิตใจ จากครอบครัว ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีชั้นผู้ต้องขังต่างกัน

ชั้นผู้ต้องขัง	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
1. ชั้นเยี่ยม	105	4.10	1.01
2. ชั้นดีมาก	101	3.70	1.17
3. ชั้นดี	95	3.62	1.13
4. ชั้นกลาง	39	3.99	1.05
5. ชั้นเลว	11	3.59	0.94
6. ชั้นเลวมาก	7	3.71	0.57
รวม	358	3.82	1.10

จากตารางที่ 4.157 แสดงถึง กลุ่มตัวอย่างที่มีชั้นผู้ต้องขังเป็นชั้นเยี่ยม ได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านจิตใจ จากเครือข่ายครอบครัวสูงกว่าชั้นอื่น มีค่าเฉลี่ย 4.10 ถือว่ามีคะแนนในระดับมาก รองลงมาได้แก่ ชั้นกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.99 ถือว่ามีคะแนนในระดับมาก ส่วนชั้นเลว มีค่าเฉลี่ยการสนับสนุนทางสังคมน้อยที่สุด คือ 3.59 ถือว่ามีคะแนนในระดับมาก

เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านจิตใจ จากครอบครัวจำแนกตามชั้นผู้ต้องขัง พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีชั้นผู้ต้องขังต่าง

กัน ได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากเครือข่ายครอบครัวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.158

แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคมด้านการเงิน จากครอบครัว ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีชั้นผู้ต้องขังต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F	MS.	SS.	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	5	4.694	23.471	3.322	0.006*
ภายในกลุ่ม	352	1.413	497.348		
รวม	357		520.818		

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .01

ตารางที่ 4.159

แสดงค่าเฉลี่ยของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านการเงิน จากครอบครัว ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีชั้นผู้ต้องขังต่างกัน

ชั้นผู้ต้องขัง	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
1. ชั้นเยี่ยม	105	4.11	1.14
2. ชั้นดีมาก	101	3.63	1.30
3. ชั้นดี	95	3.58	1.14
4. ชั้นกลาง	39	3.85	1.11
5. ชั้นเลว	11	3.27	1.19
6. ชั้นเลวมาก	7	3.14	1.35
รวม	358	3.76	1.21

จากตารางที่ 4.159 แสดงถึง กลุ่มตัวอย่างที่มีชั้นผู้ต้องขังเป็นชั้นเยี่ยม ได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านการเงิน จากเครือข่ายครอบครัวสูงกว่าชั้นอื่น มีค่าเฉลี่ย 4.11 ถือว่ามีคะแนนในระดับมาก รองลงมา ได้แก่ ชั้นกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.85 ถือว่ามีคะแนนในระดับมาก ส่วนชั้นเลวมาก มี

ค่าเฉลี่ยการสนับสนุนทางสังคมน้อยที่สุด คือ 3.14 ถือว่ามีคะแนนในระดับปานกลาง

เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านการเงิน จากครอบครัวจำแนกตามชั้นผู้ต้องขัง พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีชั้นผู้ต้องขังต่างกัน ได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากเครือข่ายครอบครัวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4.6.7 การได้รับการสนับสนุนทางสังคมของผู้ต้องขังที่มีภาระในการหาเลี้ยงครอบครัวต่างกัน

ตารางที่ 4.160

แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคมด้านจิตใจ จากผู้คุม ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีภาระในการหาเลี้ยงครอบครัวต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F	MS.	SS.	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	1	6.590	6.590	6.869	0.009*
ภายในกลุ่ม	356	0.959	341.549		
รวม	357		348.139		

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .01

ตารางที่ 4.161

แสดงค่าเฉลี่ยของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านจิตใจ จากผู้คุม ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีภาระในการหาเลี้ยงครอบครัวต่างกัน

ภาระในการหาเลี้ยงครอบครัว	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
1. มี	191	3.66	0.97
2. ไม่มี	167	3.39	1.00
รวม	358	3.54	0.99

จากตารางที่ 4.161 แสดงถึง กลุ่มตัวอย่างที่มีภาระในการหาเลี้ยงครอบครัว ได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านจิตใจ จากเครือข่ายผู้คุมมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีภาระในการหาเลี้ยงครอบครัว โดยมีค่าเฉลี่ย 3.66 ถือว่ามีคะแนนในระดับมาก ส่วนกลุ่มที่ไม่มีภาระในการหาเลี้ยงครอบครัว มีค่าเฉลี่ย 3.39 ถือว่ามีคะแนนในระดับปานกลาง

เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านจิตใจ จากผู้คุม จำแนกตามภาระในการหาเลี้ยงครอบครัว พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีภาระในการหาเลี้ยงครอบครัวต่างกัน ได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากเครือข่ายผู้คุมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4.6.8 การได้รับการสนับสนุนทางสังคมของผู้ต้องขังที่มีลักษณะครอบครัวต่างกัน

ตารางที่ 4.162

แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านสิ่งของ จากครอบครัว ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะครอบครัวต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F	MS.	SS.	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	1	6.444	6.444	5.256	0.022*
ภายในกลุ่ม	356	1.226	436.429		
รวม	357		442.872		

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .05

ตารางที่ 4.163

แสดงค่าเฉลี่ยของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านสิ่งของ จากครอบครัว ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะครอบครัวต่างกัน

ลักษณะครอบครัว	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
1. ครอบครัวเดี่ยว	190	3.62	1.10
2. ครอบครัวขยาย	168	3.89	1.11
รวม	358	3.75	1.11

จากตารางที่ 4.162 แสดงถึง กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะครอบครัวเป็นชั้นครอบครัวเดี่ยว ได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านสิ่งของ จากเครือข่ายครอบครัวน้อยกว่าลักษณะครอบครัวเดี่ยว โดยมีค่าเฉลี่ย 3.62 ถือว่ามีคะแนนในระดับมาก ส่วนลักษณะครอบครัวแบบขยาย มีค่าเฉลี่ย 3.89 ถือว่ามีคะแนนในระดับมาก

เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านสิ่งของ จากครอบครัวจำแนกตามลักษณะครอบครัว พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะครอบครัวต่างกัน ได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากเครือข่ายครอบครัวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.6.9 การได้รับการสนับสนุนทางสังคมของผู้ต้องขังที่มีลักษณะความผิดต่างกัน

ตารางที่ 4.164

แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านจิตใจ จากผู้คุม ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์ต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F	MS.	SS.	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	1	5.506	5.506	5.721	0.017*
ภายในกลุ่ม	356	0.962	342.633		
รวม	357		348.139		

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .05

ตารางที่ 4.165

แสดงค่าเฉลี่ยของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านจิตใจ จากผู้คุม ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์ต่างกัน

ลักษณะความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
1. ไม่ใช่	159	3.68	1.04
2. ใช่	199	3.43	0.93
รวม	358	3.54	0.99

จากตารางที่ 4.165 แสดงถึง กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์ ได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านจิตใจ จากเครือข่ายผู้คุมน้อยกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดประเภทอื่น โดยมีค่าเฉลี่ย 3.43 ถือว่ามีคะแนนในระดับมาก ส่วนกลุ่มที่ไม่ใช่ลักษณะความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์ มีค่าเฉลี่ย 3.68 ถือว่ามีคะแนนในระดับมาก

เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านจิตใจ จากผู้คุม จำแนกตามลักษณะความผิด พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์ต่างกัน ได้รับการสนับสนุนทางสังคม จากเครือข่ายผู้คุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.166

แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านสิ่งของ จากผู้คุม ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์ต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F	MS.	SS.	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	1	17.824	17.824	14.276	0.000*
ภายในกลุ่ม	356	1.248	444.464		
รวม	357		462.288		

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .01

ตารางที่ 4.167

แสดงค่าเฉลี่ยของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านสิ่งของ จากผู้คุม ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดประเภทประทุษร้ายต่อทรัพย์ต่างกัน

ลักษณะความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
1. ไม่ใช่	159	2.96	1.17
2. ใช่	199	2.51	1.08
รวม	358	2.71	1.14

จากตารางที่ 4.167 แสดงถึง กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์ ได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านสิ่งของ จากเครือข่ายผู้คุมน้อยกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดประเภทอื่น โดยมีค่าเฉลี่ย 2.51 ถือว่ามีคะแนนในระดับน้อย ส่วนกลุ่มที่ไม่ใช่ลักษณะความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์ มีค่าเฉลี่ย 2.96 ถือว่ามีคะแนนในระดับปานกลาง

เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านสิ่งของ จากผู้คุม จำแนกตามลักษณะความผิด พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์ต่างกัน ได้รับการสนับสนุนทางสังคม จากเครือข่ายผู้คุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 4.168

แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านข้อมูลข่าวสาร จากผู้คุม ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์ต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F	MS.	SS.	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	1	5.654	5.654	6.360	0.012*
ภายในกลุ่ม	356	0.889	316.491		
รวม	357		322.146		

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .05

ตารางที่ 4.169

แสดงค่าเฉลี่ยของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านข้อมูลข่าวสาร จากผู้คุม ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดประเภทประทุษร้ายต่อทรัพย์ต่างกัน

ลักษณะความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
1. ไม่ใช่	159	3.33	0.95
2. ใช่	199	3.08	0.94
รวม	358	3.19	0.95

จากตารางที่ 4.169 แสดงถึง กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์ ได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านข้อมูลข่าวสาร จากเครือข่ายผู้คุมน้อยกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดประเภทอื่น โดยมีค่าเฉลี่ย 3.08 ถือว่ามีคะแนนในระดับปานกลาง ส่วนกลุ่มที่ไม่ใช่ลักษณะความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์ มีค่าเฉลี่ย 3.33 ถือว่ามีคะแนนในระดับปานกลาง

เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านข้อมูลข่าวสาร จากผู้คุม จำแนกตามลักษณะความผิด พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์ต่างกัน ได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากเครือข่ายผู้คุมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.170

แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านการปรึกษา จากผู้คุม ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์ต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F	MS.	SS.	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	1	4.717	4.717	4.574	0.033*
ภายในกลุ่ม	356	1.031	367.133		
รวม	357		371.850		

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .05

ตารางที่ 4.171

แสดงค่าเฉลี่ยของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านการปรึกษา จากผู้คุม ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์ต่างกัน

ลักษณะความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
1. ไม่ใช่	159	3.39	1.01
2. ใช่	199	3.16	1.02
รวม	358	3.26	1.02

จากตารางที่ 4.171 แสดงถึง กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์ ได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านคำปรึกษา จากเครือข่ายผู้คumn้อยกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดประเภทอื่น โดยมีค่าเฉลี่ย 3.16 ถือว่ามีคะแนนในระดับปานกลาง ส่วนกลุ่มที่ไม่ใช่ลักษณะความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์ มีค่าเฉลี่ย 3.39 ถือว่ามีคะแนนในระดับปานกลาง

เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านคำปรึกษา จากผู้คุม จำแนกตามลักษณะความผิด พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์ต่างกัน ได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากเครือข่ายผู้คุมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.172

แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านการงาน จากผู้คุม ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์ต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F	MS.	SS.	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	1	10.013	10.013	6.283	0.013*
ภายในกลุ่ม	356	1.594	567.305		
รวม	357		577.318		

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .05

ตารางที่ 4.173

แสดงค่าเฉลี่ยของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านการงานจากผู้คุม ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์ต่างกัน

ลักษณะความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
1. ไม่ใช่	159	2.92	1.31
2. ใช่	199	2.59	1.22
รวม	358	2.74	1.27

จากตารางที่ 4.173 แสดงถึง กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์ ได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านการงาน จากเครือข่ายผู้คุมน้อยกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดประเภทอื่น โดยมีค่าเฉลี่ย 2.59 ถือว่ามีคะแนนในระดับน้อย ส่วนกลุ่มที่ไม่ใช่ลักษณะความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์ มีค่าเฉลี่ย 2.92 ถือว่ามีคะแนนในระดับปานกลาง

เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านการงาน จากผู้คุม จำแนกตามลักษณะความผิด พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์ต่างกัน ได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากเครือข่ายผู้คุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.174

แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านข้อมูลข่าวสาร จากนักสังคมสงเคราะห์ ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดปกติร้ายต่อทรัพย์สินต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F	MS.	SS.	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	1	5.231	5.231	4.503	0.035*
ภายในกลุ่ม	356	1.162	413.598		
รวม	357		418.829		

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .05

ตารางที่ 4.175

แสดงค่าเฉลี่ยของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านข้อมูลข่าวสาร จากนักสังคมสงเคราะห์ ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดปกติร้ายต่อทรัพย์สินต่างกัน

ลักษณะความผิดปกติร้ายต่อทรัพย์สิน	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
1. ไม่ใช่	159	2.66	1.11
2. ใช่	199	2.42	1.06
รวม	358	2.53	1.08

จากตารางที่ 4.175 แสดงถึง กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดปกติร้ายต่อทรัพย์สิน ได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านข้อมูลข่าวสาร จากเครือข่ายนักสังคมสงเคราะห์น้อยกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดปกติประเภทอื่น โดยมีค่าเฉลี่ย 2.42 ถือว่ามีคะแนนในระดับน้อย ส่วนกลุ่มที่ไม่ใช่ลักษณะความผิดปกติร้ายต่อทรัพย์สิน มีค่าเฉลี่ย 2.66 ถือว่ามีคะแนนในระดับปานกลาง

เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านข้อมูลข่าวสาร จากนักสังคมสงเคราะห์ จำแนกตามลักษณะความผิด พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดปกติร้ายต่อทรัพย์สินต่างกัน ได้รับการสนับสนุนทางสังคม จากเครือข่ายนักสังคมสงเคราะห์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.176

แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านจิตใจ จากอนุศาสนาจารย์ ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์ต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F	MS.	SS.	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	1	12.947	12.947	10.926	0.001*
ภายในกลุ่ม	356	1.185	421.822		
รวม	357		434.768		

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .01

ตารางที่ 4.177

แสดงค่าเฉลี่ยของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านจิตใจ จากอนุศาสนาจารย์ ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์ต่างกัน

ลักษณะความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
1. ไม่ใช่	159	3.15	1.03
2. ใช่	199	2.77	1.13
รวม	358	2.94	1.10

จากตารางที่ 4.177 แสดงถึง กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์ ได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านจิตใจ จากเครือข่ายอนุศาสนาจารย์น้อยกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดประเภทอื่น โดยมีค่าเฉลี่ย 2.77 ถือว่ามีคะแนนในระดับปานกลาง ส่วนกลุ่มที่ไม่ใช่ลักษณะความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์ มีค่าเฉลี่ย 3.15 ถือว่ามีคะแนนในระดับปานกลาง

เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านจิตใจ จากอนุศาสนาจารย์ จำแนกตามลักษณะความผิด พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์ต่างกัน ได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากเครือข่ายอนุศาสนาจารย์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 4.178

แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านข้อมูลข่าวสาร จากอนุศาสนาจารย์ ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์ต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F	MS.	SS.	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	1	14.126	14.126	12.595	0.000*
ภายในกลุ่ม	356	1.122	399.293		
รวม	357		413.419		

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .01

ตารางที่ 4.179

แสดงค่าเฉลี่ยของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านข้อมูลข่าวสาร จากอนุศาสนาจารย์ ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์ต่างกัน

ลักษณะความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
1. ไม่ใช่	159	3.23	1.01
2. ใช่	199	2.83	1.10
รวม	358	3.01	1.08

จากตารางที่ 4.179 แสดงถึง กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์ ได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านข้อมูลข่าวสาร จากเครือข่ายอนุศาสนาจารย์น้อยกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดประเภทอื่น โดยมีค่าเฉลี่ย 2.83 ถือว่ามีคะแนนในระดับปานกลาง ส่วนกลุ่มที่ไม่ใช่ลักษณะความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์ มีค่าเฉลี่ย 3.23 ถือว่ามีคะแนนในระดับปานกลาง

เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านข้อมูลข่าวสาร จากอนุศาสนาจารย์ จำแนกตามลักษณะความผิด พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์ต่างกัน ได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากเครือข่ายอนุศาสนาจารย์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 4.180

แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านการปรึกษา จากอนุศาสนาจารย์ ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดปกติประทุษร้ายต่อทรัพย์ต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F	MS.	SS.	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	1	11.259	11.259	7.733	0.006*
ภายในกลุ่ม	356	1.456	518.320		
รวม	357		529.578		

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .01

ตารางที่ 4.181

แสดงค่าเฉลี่ยของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านการปรึกษา จากอนุศาสนาจารย์ ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดปกติประทุษร้ายต่อทรัพย์ต่างกัน

ลักษณะความผิดปกติประทุษร้ายต่อทรัพย์	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
1. ไม่ใช่	159	3.10	1.19
2. ใช่	199	2.74	1.22
รวม	358	2.90	1.22

จากตารางที่ 4.181 แสดงถึง กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดปกติประทุษร้ายต่อทรัพย์ ได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านคำปรึกษา จากเครือข่ายอนุศาสนาจารย์น้อยกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดปกติประเภทอื่น โดยมีค่าเฉลี่ย 2.74 ถือว่ามีคะแนนในระดับปานกลาง ส่วนกลุ่มที่ไม่ใช่ลักษณะความผิดปกติประทุษร้ายต่อทรัพย์ มีค่าเฉลี่ย 3.10 ถือว่ามีคะแนนในระดับปานกลาง

เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านคำปรึกษา จากอนุศาสนาจารย์ จำแนกตามลักษณะความผิด พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดปกติประทุษร้ายต่อทรัพย์ต่างกัน ได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากเครือข่ายอนุศาสนาจารย์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 4.182

แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านจิตใจ จากครูฝึกวิชาชีพ ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์ต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F	MS.	SS.	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	1	5.604	5.604	5.177	0.023*
ภายในกลุ่ม	356	1.082	385.366		
รวม	357		390.970		

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .05

ตารางที่ 4.183

แสดงค่าเฉลี่ยของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านจิตใจจากครูฝึกวิชาชีพ ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์ต่างกัน

ลักษณะความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
1. ไม่ใช่	159	3.44	1.05
2. ใช่	199	3.19	1.04
รวม	358	3.30	1.05

จากตารางที่ 4.183 แสดงถึง กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์ ได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านจิตใจ จากเครือข่ายครูฝึกวิชาชีพน้อยกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดประเภทอื่น โดยมีค่าเฉลี่ย 3.19 ถือว่ามีคะแนนในระดับปานกลาง ส่วนกลุ่มที่ไม่ใช่ลักษณะความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์ มีค่าเฉลี่ย 3.44 ถือว่ามีคะแนนในระดับมาก

เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านจิตใจ จากครูฝึกวิชาชีพ จำแนกตามลักษณะความผิด พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์ต่างกัน ได้รับการสนับสนุนทางสังคม จากเครือข่ายครูฝึกวิชาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.184

แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านจิตใจ จากเพื่อนนอกทัศนสถาน ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดปกติประทุษร้ายต่อทรัพย์สินต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F	MS.	SS.	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	1	9.917	9.917	7.711	0.006*
ภายในกลุ่ม	356	1.286	457.868		
รวม	357		467.785		

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .01

ตารางที่ 4.185

แสดงค่าเฉลี่ยของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านจิตใจ จากเพื่อนนอกทัศนสถาน ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดปกติประทุษร้ายต่อทรัพย์สินต่างกัน

ลักษณะความผิดปกติประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
1. ไม่ใช่	159	3.14	1.24
2. ใช่	199	2.81	1.04
รวม	358	2.96	1.14

จากตารางที่ 4.185 แสดงถึง กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดปกติประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน ได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านจิตใจ จากเครือข่ายเพื่อนนอกทัศนสถานน้อยกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดปกติประเภทอื่น โดยมีค่าเฉลี่ย 2.81 ถือว่ามีคะแนนในระดับปานกลาง ส่วนกลุ่มที่ไม่ใช่ลักษณะความผิดปกติประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน มีค่าเฉลี่ย 3.14 ถือว่ามีคะแนนในระดับปานกลาง

เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านจิตใจ จากเพื่อนนอกทัศนสถาน จำแนกตามลักษณะความผิด พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดปกติประทุษร้ายต่อทรัพย์สินต่างกัน ได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากเครือข่ายเพื่อนนอกทัศนสถานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 4.186

แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านสิ่งของ จากเพื่อนนอกทัศนศาสตร์ ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์ต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F	MS.	SS.	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	1	17.680	17.680	13.664	0.000*
ภายในกลุ่ม	356	1.294	460.626		
รวม	357		478.305		

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .01

ตารางที่ 4.187

แสดงค่าเฉลี่ยของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านสิ่งของ จากเพื่อนนอกทัศนศาสตร์ ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์ต่างกัน

ลักษณะความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
1. ไม่ใช่	159	3.01	1.21
2. ใช่	199	2.57	1.08
รวม	358	2.76	1.16

จากตารางที่ 4.187 แสดงถึง กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์ ได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านสิ่งของ จากเครือข่ายเพื่อนนอกทัศนศาสตร์น้อยกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดประเภทอื่น โดยมีค่าเฉลี่ย 2.57 ถือว่ามีคะแนนในระดับน้อย ส่วนกลุ่มที่ไม่ใช่ลักษณะความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์ มีค่าเฉลี่ย 3.01 ถือว่ามีคะแนนในระดับปานกลาง

เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านสิ่งของ จากเพื่อนนอกทัศนศาสตร์ จำแนกตามลักษณะความผิด พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์ต่างกัน ได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากเครือข่ายเพื่อนนอกทัศนศาสตร์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 4.188

แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านข้อมูลข่าวสาร จากเพื่อนนอกทัศนสถาน ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดปกติประทุษร้ายต่อทรัพย์ต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F	MS.	SS.	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	1	12.394	12.394	9.198	0.003*
ภายในกลุ่ม	356	1.347	479.696		
รวม	357		492.089		

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .01

ตารางที่ 4.189

แสดงค่าเฉลี่ยของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านข้อมูลข่าวสาร จากเพื่อนนอกทัศนสถาน ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดปกติประทุษร้ายต่อทรัพย์ต่างกัน

ลักษณะความผิดปกติประทุษร้ายต่อทรัพย์	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
1. ไม่ใช่	159	2.75	1.23
2. ใช่	199	2.37	1.10
รวม	358	2.54	1.17

จากตารางที่ 4.189 แสดงถึง กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดปกติประทุษร้ายต่อทรัพย์ ได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านข้อมูลข่าวสาร จากเครือข่ายเพื่อนนอกทัศนสถานน้อยกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดปกติประเภทอื่น โดยมีค่าเฉลี่ย 2.37 ถือว่ามีคะแนนในระดับน้อย ส่วนกลุ่มที่ไม่ใช่ลักษณะความผิดปกติประทุษร้ายต่อทรัพย์ มีค่าเฉลี่ย 2.75 ถือว่ามีคะแนนในระดับปานกลาง

เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านข้อมูลข่าวสาร จากเพื่อนนอกทัศนสถาน จำแนกตามลักษณะความผิด พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดปกติประทุษร้ายต่อทรัพย์ต่างกัน ได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากเครือข่ายเพื่อนนอกทัศนสถานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 4.190

แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านคำปรึกษา จากเพื่อนนอกทัศนสถาน ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดปกติประทุษร้ายต่อทรัพย์สินต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F	MS.	SS.	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	1	13.368	13.368	9.031	0.003*
ภายในกลุ่ม	356	1.480	526.974		
รวม	357		540.341		

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .01

ตารางที่ 4.191

แสดงค่าเฉลี่ยของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านคำปรึกษา จากเพื่อนนอกทัศนสถาน ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดปกติประทุษร้ายต่อทรัพย์สินต่างกัน

ลักษณะความผิดปกติประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
1. ไม่ใช่	159	3.07	1.28
2. ใช่	199	2.68	1.17
รวม	358	2.86	1.23

จากตารางที่ 4.191 แสดงถึง กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดปกติประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน ได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านคำปรึกษา จากเครือข่ายเพื่อนนอกทัศนสถานน้อยกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดปกติประเภทอื่น โดยมีค่าเฉลี่ย 2.68 ถือว่ามีคะแนนในระดับปานกลาง ส่วนกลุ่มที่ไม่ใช่ลักษณะความผิดปกติประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน มีค่าเฉลี่ย 3.07 ถือว่ามีคะแนนในระดับปานกลาง

เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านคำปรึกษา จากเพื่อนนอกทัศนสถาน จำแนกตามลักษณะความผิด พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดปกติประทุษร้ายต่อทรัพย์สินต่างกัน ได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากเครือข่ายเพื่อนนอกทัศนสถานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 4.192

แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านการเงิน จากเพื่อนนอกทัศนสถาน ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์ต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F	MS.	SS.	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	1	21.415	21.415	13.683	0.000*
ภายในกลุ่ม	356	1.565	557.180		
รวม	357		578.595		

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .01

ตารางที่ 4.193

แสดงค่าเฉลี่ยของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านการเงิน จากเพื่อนนอกทัศนสถาน ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์ต่างกัน

ลักษณะความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
1. ไม่ใช่	159	2.82	1.33
2. ใช่	199	2.33	1.18
รวม	358	2.55	1.27

จากตารางที่ 4.193 แสดงถึง กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์ ได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านการเงิน จากเครือข่ายเพื่อนนอกทัศนสถานน้อยกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดประเภทอื่น โดยมีค่าเฉลี่ย 2.33 ถือว่ามีคะแนนในระดับน้อย ส่วนกลุ่มที่ไม่ใช่ลักษณะความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์ มีค่าเฉลี่ย 2.82 ถือว่ามีคะแนนในระดับปานกลาง

เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านการเงิน จากเพื่อนนอกทัศนสถาน จำแนกตามลักษณะความผิด พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์ต่างกัน ได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากเครือข่ายเพื่อนนอกทัศนสถานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 4.194

แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านสิ่งของ จากผู้คุม ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดประทุษร้ายต่อชีวิตต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F	MS.	SS.	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	1	10.055	10.055	7.916	0.005*
ภายในกลุ่ม	356	1.270	452.232		
รวม	357		462.288		

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .01

ตารางที่ 4.195

แสดงค่าเฉลี่ยของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านสิ่งของ จากผู้คุม ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดประทุษร้ายต่อชีวิตต่างกัน

ลักษณะความผิดประทุษร้ายต่อชีวิต	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
1. ไม่ใช่	331	2.66	1.12
2. ใช่	27	3.30	1.25
รวม	358	2.71	1.14

จากตารางที่ 4.195 แสดงถึง กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดประทุษร้ายต่อชีวิต ได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านข้อมูลสิ่งของ จากเครือข่ายผู้คุมมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดประเภทอื่น โดยมีค่าเฉลี่ย 3.30 ถือว่ามีคะแนนในระดับปานกลาง ส่วนกลุ่มที่ไม่ใช่ลักษณะความผิดประทุษร้ายต่อชีวิต มีค่าเฉลี่ย 2.66 ถือว่ามีคะแนนในระดับปานกลาง

เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านสิ่งของ จากผู้คุม จำแนกตามลักษณะความผิด พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดประทุษร้ายต่อชีวิตต่างกัน ได้รับการสนับสนุนทางสังคม จากเครือข่ายผู้คุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 4.196

แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านจิตใจ จากนักสังคมสงเคราะห์ ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดปกติประทุษร้ายต่อชีวิตต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F	MS.	SS.	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	1	6.371	6.371	4.707	0.031*
ภายในกลุ่ม	356	1.354	481.939		
รวม	357		488.310		

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .05

ตารางที่ 4.197

แสดงค่าเฉลี่ยของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านจิตใจ จากนักสังคมสงเคราะห์ ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดปกติประทุษร้ายต่อชีวิตต่างกัน

ลักษณะความผิดปกติประทุษร้ายต่อชีวิต	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
1. ไม่ใช่	331	2.88	1.16
2. ใช่	27	3.39	1.23
รวม	358	2.92	1.17

จากตารางที่ 4.197 แสดงถึง กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดปกติประทุษร้ายต่อชีวิต ได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านจิตใจ จากเครือข่ายนักสังคมสงเคราะห์มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดปกติประเภทอื่น โดยมีค่าเฉลี่ย 3.39 ถือว่ามีคะแนนในระดับปานกลาง ส่วนกลุ่มที่ไม่ใช่ลักษณะความผิดปกติประทุษร้ายต่อชีวิต มีค่าเฉลี่ย 2.88 ถือว่ามีคะแนนในระดับปานกลาง

เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านจิตใจ จากนักสังคมสงเคราะห์ จำแนกตามลักษณะความคิด พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดปกติประทุษร้ายต่อชีวิตต่างกัน ได้รับการสนับสนุนทางสังคม จากเครือข่ายนักสังคมสงเคราะห์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.198

แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านข้อมูลข่าวสาร จากเพื่อนผู้ต้องขัง ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดประทุษร้ายต่อชีวิตต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F	MS.	SS.	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	1	6.253	6.253	4.349	0.038*
ภายในกลุ่ม	356	1.438	511.861		
รวม	357		518.115		

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .05

ตารางที่ 4.199

แสดงค่าเฉลี่ยของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านข้อมูลข่าวสาร จากเพื่อนผู้ต้องขัง ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดประทุษร้ายต่อชีวิตต่างกัน

ลักษณะความผิดประทุษร้ายต่อชีวิต	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
1. ไม่ใช่	331	3.17	1.20
2. ใช่	27	3.67	1.24
รวม	358	3.20	1.20

จากตารางที่ 4.199 แสดงถึง กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดประทุษร้ายต่อชีวิต ได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านข้อมูลข่าวสาร จากเพื่อนผู้ต้องขัง มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดประเภทอื่น โดยมีค่าเฉลี่ย 3.67 ถือว่ามีคะแนนในระดับมาก ส่วนกลุ่มที่ไม่ใช่ลักษณะความผิดประทุษร้ายต่อชีวิต มีค่าเฉลี่ย 3.17 ถือว่ามีคะแนนในระดับปานกลาง

เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านข้อมูลข่าวสาร จากเพื่อนผู้ต้องขัง จำแนกตามลักษณะความผิด พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดประทุษร้ายต่อชีวิตต่างกัน ได้รับการสนับสนุนทางสังคม จากเครือข่ายเพื่อนผู้ต้องขังแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.200

แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านคำปรึกษา จากเพื่อนผู้ต้องขัง ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดประทุษร้ายต่อชีวิตต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F	MS.	SS.	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	1	6.085	6.085	5.667	0.018*
ภายในกลุ่ม	356	1.074	382.287		
รวม	357		388.372		

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .05

ตารางที่ 4.201

แสดงค่าเฉลี่ยของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านคำปรึกษา จากเพื่อนผู้ต้องขัง ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดประทุษร้ายต่อชีวิตต่างกัน

ลักษณะความผิดประทุษร้ายต่อชีวิต	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
1. ไม่ใช่	331	3.21	1.03
2. ใช่	27	3.70	1.08
รวม	358	3.25	1.04

จากตารางที่ 4.201 แสดงถึง กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดประทุษร้ายต่อชีวิต ได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านคำปรึกษา จากเพื่อนผู้ต้องขัง มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดประเภทอื่น โดยมีค่าเฉลี่ย 3.70 ถือว่ามีคะแนนในระดับมาก ส่วนกลุ่มที่ไม่ใช่ลักษณะความผิดประทุษร้ายต่อชีวิต มีค่าเฉลี่ย 3.21 ถือว่ามีคะแนนในระดับปานกลาง

เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านคำปรึกษา จากเพื่อนผู้ต้องขัง จำแนกตามลักษณะความผิด พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดประทุษร้ายต่อชีวิตต่างกัน ได้รับการสนับสนุนทางสังคม จากเครือข่ายเพื่อนผู้ต้องขังแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.202

แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านข้อมูลข่าวสาร จากอนุศาสนาจารย์ ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดประทุษร้ายต่อชีวิตต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F	MS.	SS.	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	1	7.600	7.600	6.667	0.010*
ภายในกลุ่ม	356	1.140	405.820		
รวม	357		413.419		

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .05

ตารางที่ 4.203

แสดงค่าเฉลี่ยของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านข้อมูลข่าวสาร จากอนุศาสนาจารย์ ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดประทุษร้ายต่อชีวิตต่างกัน

ลักษณะความผิดประทุษร้ายต่อชีวิต	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
1. ไม่ใช่	331	2.97	1.06
2. ใช่	27	3.52	1.11
รวม	358	3.01	1.08

จากตารางที่ 4.203 แสดงถึง กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดประทุษร้ายต่อชีวิต ได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านข้อมูลข่าวสาร จากเครือข่ายอนุศาสนาจารย์มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดประเภทอื่น โดยมีค่าเฉลี่ย 3.52 ถือว่ามีคะแนนในระดับมาก ส่วนกลุ่มที่ไม่ใช่ลักษณะความผิดประทุษร้ายต่อชีวิต มีค่าเฉลี่ย 2.97 ถือว่ามีคะแนนในระดับปานกลาง

เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านข้อมูลข่าวสาร จากอนุศาสนาจารย์ จำแนกตามลักษณะความผิด พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดประทุษร้ายต่อชีวิตต่างกัน ได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากเครือข่ายอนุศาสนาจารย์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.204

แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านคำปรึกษา จากอนุศาสนาจารย์ ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดประทุษร้ายต่อชีวิตต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F	MS.	SS.	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	1	15.451	15.451	10.699	0.001*
ภายในกลุ่ม	356	1.444	514.127		
รวม	357		529.578		

ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .01

ตารางที่ 4.205

แสดงค่าเฉลี่ยของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านคำปรึกษา จากอนุศาสนาจารย์ ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดประทุษร้ายต่อชีวิตต่างกัน

ลักษณะความผิดประทุษร้ายต่อชีวิต	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
1. ไม่ใช่	331	2.84	1.18
2. ใช่	27	3.63	1.45
รวม	358	2.90	1.22

จากตารางที่ 4.205 แสดงถึง กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดประทุษร้ายต่อชีวิต ได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านคำปรึกษา จากเครือข่ายอนุศาสนาจารย์มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดประเภทอื่น โดยมีค่าเฉลี่ย 3.63 ถือว่ามีคะแนนในระดับมาก ส่วนกลุ่มที่ไม่ใช่ลักษณะความผิดประทุษร้ายต่อชีวิต มีค่าเฉลี่ย 2.84 ถือว่ามีคะแนนในระดับปานกลาง

เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านคำปรึกษา จากอนุศาสนาจารย์ จำแนกตามลักษณะความผิด พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดประทุษร้ายต่อชีวิตต่างกัน ได้รับการสนับสนุนทางสังคม จากเครือข่ายอนุศาสนาจารย์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 4.206

แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านจิตใจ จากครูฝึกวิชาชีพ ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดปกติประทุษร้ายต่อชีวิตต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F	MS.	SS.	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	1	4.753	4.753	4.381	0.037*
ภายในกลุ่ม	356	1.085	386.217		
รวม	357		390.970		

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .05

ตารางที่ 4.207

ค่าเฉลี่ยของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านจิตใจ จากครูฝึกวิชาชีพ ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดปกติประทุษร้ายต่อชีวิตต่างกัน

ลักษณะความผิดปกติประทุษร้ายต่อชีวิต	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
1. ไม่ใช่	331	3.27	1.04
2. ใช่	27	3.70	1.01
รวม	358	3.30	1.05

จากตารางที่ 4.207 แสดงถึง กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดปกติประทุษร้ายต่อชีวิต ได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านจิตใจ จากเครือข่ายครูฝึกวิชาชีพมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดปกติประเภทอื่น โดยมีค่าเฉลี่ย 3.70 ถือว่ามีคะแนนในระดับมาก ส่วนกลุ่มที่ไม่ใช่ลักษณะความผิดปกติประทุษร้ายต่อชีวิต มีค่าเฉลี่ย 3.27 ถือว่ามีคะแนนในระดับปานกลาง

เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านจิตใจ จากครูฝึกวิชาชีพ จำแนกตามลักษณะความผิด พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดปกติประทุษร้ายต่อชีวิตต่างกัน ได้รับการสนับสนุนทางสังคม จากเครือข่ายครูฝึกวิชาชีพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.208

แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านข้อมูลข่าวสาร จากครูฝึกวิชาชีพ ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดประทุษร้ายต่อชีวิตต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F	MS.	SS.	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	1	8.602	8.602	8.307	0.004*
ภายในกลุ่ม	356	1.035	368.633		
รวม	357		377.235		

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01

ตารางที่ 4.209

แสดงค่าเฉลี่ยของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านข้อมูลข่าวสาร จากครูฝึกวิชาชีพ ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดประทุษร้ายต่อชีวิตต่างกัน

ลักษณะความผิดประทุษร้ายต่อชีวิต	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
1. ไม่ใช่	331	3.10	1.02
2. ใช่	27	3.69	1.04
รวม	358	3.14	1.03

จากตารางที่ 4.209 แสดงถึง กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดประทุษร้ายต่อชีวิต ได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านข้อมูลข่าวสาร จากเครือข่ายครูฝึกวิชาชีพมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดประเภทอื่น โดยมีค่าเฉลี่ย 3.69 ถือว่ามีคะแนนในระดับมาก ส่วนกลุ่มที่ไม่ใช่ลักษณะความผิดประทุษร้ายต่อชีวิต มีค่าเฉลี่ย 3.10 ถือว่ามีคะแนนในระดับปานกลาง เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุน ทางสังคม ด้านข้อมูลข่าวสาร จากครูฝึกวิชาชีพ จำแนกตามลักษณะความผิด พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดประทุษร้ายต่อชีวิตต่างกัน ได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากเครือข่ายครูฝึกวิชาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 4.210

แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านข้อมูลข่าวสาร จากญาติ ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดปกติประทุษร้ายต่อชีวิตต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F	MS.	SS.	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	1	15.738	15.738	10.692	0.001*
ภายในกลุ่ม	356	1.472	524.036		
รวม	357		539.774		

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .01

ตารางที่ 4.211

แสดงค่าเฉลี่ยของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านข้อมูลข่าวสารจากญาติ ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดปกติประทุษร้ายต่อชีวิตต่างกัน

ลักษณะความผิดปกติประทุษร้ายต่อชีวิต	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
1. ไม่ใช่	331	3.47	1.23
2. ใช่	27	4.26	0.93
รวม	358	3.53	1.23

จากตารางที่ 4.211 แสดงถึง กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดปกติประทุษร้ายต่อชีวิต ได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านข้อมูลข่าวสาร จากญาติมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดปกติประเภทอื่น โดยมีค่าเฉลี่ย 4.26 ถือว่ามีคะแนนในระดับมากที่สุด ส่วนกลุ่มที่ไม่ใช่ลักษณะความผิดปกติประทุษร้ายต่อชีวิต มีค่าเฉลี่ย 3.47 ถือว่ามีคะแนนในระดับมาก

เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านข้อมูลข่าวสาร จากญาติ จำแนกตามลักษณะความผิด พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดปกติประทุษร้ายต่อชีวิตต่างกัน ได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากเครือข่ายญาติแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 4.212

แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านคำปรึกษา จากญาติ ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดปกติประทุษร้ายต่อชีวิตต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F	MS.	SS.	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	1	9.318	9.318	5.708	0.017*
ภายในกลุ่ม	356	1.632	581.096		
รวม	357		590.413		

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .05

ตารางที่ 4.213

แสดงค่าเฉลี่ยของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านคำปรึกษา จากญาติ ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดปกติประทุษร้ายต่อชีวิตต่างกัน

ลักษณะความผิดปกติประทุษร้ายต่อชีวิต	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
1. ไม่ใช่	331	3.28	1.29
2. ใช่	27	3.89	1.15
รวม	358	3.32	1.29

จากตารางที่ 4.213 แสดงถึง กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดปกติประทุษร้ายต่อชีวิต ได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านคำปรึกษา จากญาติ มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดปกติประเภทอื่น โดยมีค่าเฉลี่ย 3.89 ถือว่ามีคะแนนในระดับมาก ส่วนกลุ่มที่ไม่ใช่ลักษณะความผิดปกติประทุษร้ายต่อชีวิต มีค่าเฉลี่ย 3.28 ถือว่ามีคะแนนในระดับปานกลาง

เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านคำปรึกษา จากญาติ จำแนกตามลักษณะความผิดปกติ พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดปกติประทุษร้ายต่อชีวิตต่างกัน ได้รับการสนับสนุนทางสังคม จากเครือข่ายญาติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.214

แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านจิตใจ จากเพื่อนนอกทัศนสถาน ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดปกติประทุรร้ายต่อชีวิตต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F	MS.	SS.	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	1	8.664	8.664	6.718	0.010*
ภายในกลุ่ม	356	1.290	459.121		
รวม	357		467.785		

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .05

ตารางที่ 4.215

แสดงค่าเฉลี่ยของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านจิตใจ จากเพื่อนนอกทัศนสถาน ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดปกติประทุรร้ายต่อชีวิตต่างกัน

ลักษณะความผิดปกติประทุรร้ายต่อชีวิต	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
1. ไม่ใช่	331	2.91	1.11
2. ใช่	27	3.50	1.46
รวม	358	2.96	1.14

จากตารางที่ 4.215 แสดงถึง กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดปกติประทุรร้ายต่อชีวิต ได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านจิตใจ จากเพื่อนนอกทัศนสถาน มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดปกติประเภทอื่น โดยมีค่าเฉลี่ย 3.50 ถือว่ามีคะแนนในระดับมาก ส่วนกลุ่มที่ไม่ใช่ลักษณะความผิดปกติประทุรร้ายต่อชีวิต มีค่าเฉลี่ย 2.91 ถือว่ามีคะแนนในระดับปานกลาง

เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านจิตใจ จากเพื่อนนอกทัศนสถาน จำแนกตามลักษณะความผิด พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดปกติประทุรร้ายต่อชีวิตต่างกัน ได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากเครือข่ายเพื่อนนอกทัศนสถานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.216

แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านสิ่งของ จากเพื่อนนอกทัศนสถาน ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดประทุษร้ายต่อชีวิตต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F	MS.	SS.	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	1	12.090	12.090	9.232	0.003*
ภายในกลุ่ม	356	1.310	466.215		
รวม	357		478.305		

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .01

ตารางที่ 4.217

แสดงค่าเฉลี่ยของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านสิ่งของ จากเพื่อนนอกทัศนสถาน ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดประทุษร้ายต่อชีวิตต่างกัน

ลักษณะความผิดประทุษร้ายต่อชีวิต	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
1. ไม่ใช่	331	2.71	1.13
2. ใช่	27	3.41	1.29
รวม	358	2.76	1.16

จากตารางที่ 4.217 แสดงถึง กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดประทุษร้ายต่อชีวิต ได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านสิ่งของ จากเพื่อนนอกทัศนสถาน มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดประทุษร้ายต่อชีวิตอื่น โดยมีค่าเฉลี่ย 3.41 ถือว่ามีคะแนนในระดับมาก ส่วนกลุ่มที่ไม่ใช่ลักษณะความผิดประทุษร้ายต่อชีวิต มีค่าเฉลี่ย 2.71 ถือว่ามีคะแนนในระดับปานกลาง

เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านสิ่งของ จากเพื่อนนอกทัศนสถาน จำแนกตามลักษณะความผิด พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดประทุษร้ายต่อชีวิตต่างกัน ได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากเครือข่ายเพื่อนนอกทัศนสถานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 4.218

แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านข้อมูลข่าวสาร จากเพื่อนนอกทัศนสถาน ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดปกติประทุษร้ายต่อชีวิตต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F	MS.	SS.	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	1	15.184	15.184	11.335	0.001*
ภายในกลุ่ม	356	1.340	476.905		
รวม	357		492.089		

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .01

ตารางที่ 4.219

แสดงค่าเฉลี่ยของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านข้อมูลข่าวสาร จากเพื่อนนอกทัศนสถาน ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดปกติประทุษร้ายต่อชีวิตต่างกัน

ลักษณะความผิดปกติประทุษร้ายต่อชีวิต	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
1. ไม่ใช่	331	2.48	1.15
2. ใช่	27	3.26	1.26
รวม	358	2.54	1.17

จากตารางที่ 4.219 แสดงถึง กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดปกติประทุษร้ายต่อชีวิต ได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านข้อมูลข่าวสาร จากเพื่อนนอกทัศนสถาน มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดปกติประเภทอื่น โดยมีค่าเฉลี่ย 3.26 ถือว่ามีคะแนนในระดับปานกลาง ส่วนกลุ่มที่ไม่ใช่ลักษณะความผิดปกติประทุษร้ายต่อชีวิต มีค่าเฉลี่ย 2.48 ถือว่ามีคะแนนในระดับน้อย

เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านข้อมูลข่าวสาร จากเพื่อนนอกทัศนสถาน จำแนกตามลักษณะความผิด พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดปกติประทุษร้ายต่อชีวิตต่างกัน ได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากเครือข่ายเพื่อนนอกทัศนสถานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 4.220

แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านคำปรึกษา จากเพื่อนนอกทัศนสถาน ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดประทุษร้ายต่อชีวิตต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F	MS.	SS.	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	1	6.144	6.144	4.094	0.044*
ภายในกลุ่ม	356	1.501	534.198		
รวม	357		540.341		

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .05

ตารางที่ 4.221

แสดงค่าเฉลี่ยของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านคำปรึกษา จากเพื่อนนอกทัศนสถาน ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดประทุษร้ายต่อชีวิตต่างกัน

ลักษณะความผิดประทุษร้ายต่อชีวิต	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
1. ไม่ใช่	331	2.82	1.20
2. ใช่	27	3.31	1.46
รวม	358	2.86	1.23

จากตารางที่ 4.221 แสดงถึง กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดประทุษร้ายต่อชีวิต ได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านคำปรึกษา จากเพื่อนนอกทัศนสถาน มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดประเภทอื่น โดยมีค่าเฉลี่ย 3.31 ถือว่ามีคะแนนในระดับปานกลาง ส่วนกลุ่มที่ไม่ใช่ลักษณะความผิดประทุษร้ายต่อชีวิต มีค่าเฉลี่ย 2.82 ถือว่ามีคะแนนในระดับปานกลาง

เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านคำปรึกษา จากเพื่อนนอกทัศนสถาน จำแนกตามลักษณะความผิด พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดประทุษร้ายต่อชีวิตต่างกัน ได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากเครือข่ายเพื่อนนอกทัศนสถานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.222

แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านการเงิน จากเพื่อนนอกทัศนสถาน ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดประทุรร้ายต่อชีวิตต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F	MS.	SS.	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	1	6.919	6.919	4.309	0.039*
ภายในกลุ่ม	356	1.606	571.676		
รวม	357		578.595		

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .05

ตารางที่ 4.223

แสดงค่าเฉลี่ยของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านการเงิน จากเพื่อนนอกทัศนสถาน ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดประทุรร้ายต่อชีวิตต่างกัน

ลักษณะความผิดประทุรร้ายต่อชีวิต	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
1. ไม่ใช่	331	2.51	1.25
2. ใช่	27	3.04	1.45
รวม	358	2.55	1.27

จากตารางที่ 4.223 แสดงถึง กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดประทุรร้ายต่อชีวิต ได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านการเงิน จากเพื่อนนอกทัศนสถาน มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดประทุรร้ายต่อชีวิตอื่น โดยมีค่าเฉลี่ย 3.04 ถือว่ามีคะแนนในระดับปานกลาง ส่วนกลุ่มที่ไม่ใช่ลักษณะความผิดประทุรร้ายต่อชีวิต มีค่าเฉลี่ย 2.51 ถือว่ามีคะแนนในระดับน้อย

เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านการเงิน จากเพื่อนนอกทัศนสถาน จำแนกตามลักษณะความผิด พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดประทุรร้ายต่อชีวิตต่างกัน ได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากเครือข่ายเพื่อนนอกทัศนสถานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.224

แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านสิ่งของ จากนักสังคมสงเคราะห์ ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดปกติประทุษร้ายต่อร่างกายต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F	MS.	SS.	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	1	6.072	6.072	4.024	0.046*
ภายในกลุ่ม	356	1.509	537.213		
รวม	357		543.285		

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .05

ตารางที่ 4.225

แสดงค่าเฉลี่ยของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านสิ่งของ จากนักสังคมสงเคราะห์ ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดปกติประทุษร้ายต่อร่างกายต่างกัน

ลักษณะความผิดปกติประทุษร้ายต่อร่างกาย	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
1. ไม่ใช่	333	3.01	1.23
2. ใช่	25	3.52	1.16
รวม	358	3.04	1.23

จากตารางที่ 4.225 แสดงถึง กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดปกติประทุษร้ายต่อร่างกาย ได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านสิ่งของ จากนักสังคมสงเคราะห์มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดปกติประเภทอื่น โดยมีค่าเฉลี่ย 3.52 ถือว่ามีคะแนนในระดับมาก ส่วนกลุ่มที่ไม่ใช่ลักษณะความผิดปกติประทุษร้ายต่อร่างกาย มีค่าเฉลี่ย 3.01 ถือว่ามีคะแนนในระดับปานกลาง

เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านสิ่งของ จากนักสังคมสงเคราะห์ จำแนกตามลักษณะความผิด พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดปกติประทุษร้ายต่อร่างกายต่างกัน ได้รับการสนับสนุนทางสังคม จากเครือข่ายนักสังคมสงเคราะห์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.226

แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านข้อมูลข่าวสาร จากนักสังคมสงเคราะห์ ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดเกี่ยวกับเพศต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F	MS.	SS.	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	1	10.714	10.714	9.346	0.002*
ภายในกลุ่ม	356	1.146	408.115		
รวม	357		418.829		

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .01

ตารางที่ 4.227

แสดงค่าเฉลี่ยของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านข้อมูลข่าวสาร จากนักสังคมสงเคราะห์ ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดเกี่ยวกับเพศต่างกัน

ลักษณะความผิดเกี่ยวกับเพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
1. ไม่ใช่	333	2.47	1.07
2. ใช่	25	3.12	1.11
รวม	358	2.53	1.08

จากตารางที่ 4.227 แสดงถึง กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดเกี่ยวกับเพศได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านข้อมูลข่าวสาร จากนักสังคมสงเคราะห์มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดประเภทอื่น โดยมีค่าเฉลี่ย 3.12 ถือว่ามีคะแนนในระดับปานกลาง ส่วนกลุ่มที่ไม่ใช่ลักษณะความผิดเกี่ยวกับเพศ มีค่าเฉลี่ย 2.47 ถือว่ามีคะแนนในระดับน้อย

เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านข้อมูลข่าวสาร จากนักสังคมสงเคราะห์ จำแนกตามลักษณะความผิด พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดเกี่ยวกับเพศต่างกัน ได้รับการสนับสนุนทางสังคม จากเครือข่ายนักสังคมสงเคราะห์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 4.228

แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านคำปรึกษา จากนักสังคมสงเคราะห์ ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดเกี่ยวกับเพศต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F	MS.	SS.	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	1	6.092	6.092	4.258	0.040*
ภายในกลุ่ม	356	1.431	509.283		
รวม	357		515.374		

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .05

ตารางที่ 4.229

แสดงค่าเฉลี่ยของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านคำปรึกษา จากนักสังคมสงเคราะห์ ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดเกี่ยวกับเพศต่างกัน

ลักษณะความผิดเกี่ยวกับเพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
1. ไม่ใช่	333	2.21	1.18
2. ใช่	25	2.70	1.38
รวม	358	2.25	1.20

จากตารางที่ 4.229 แสดงถึง กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดเกี่ยวกับเพศได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านคำปรึกษา จากนักสังคมสงเคราะห์มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดประเภทอื่น โดยมีค่าเฉลี่ย 2.70 ถือว่ามีคะแนนในระดับปานกลาง ส่วนกลุ่มที่ไม่ใช่ลักษณะความผิดเกี่ยวกับเพศ มีค่าเฉลี่ย 2.21 ถือว่ามีคะแนนในระดับน้อย

เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านคำปรึกษา จากนักสังคมสงเคราะห์ จำแนกตามลักษณะความผิด พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดเกี่ยวกับเพศต่างกัน ได้รับการสนับสนุนทางสังคม จากเครือข่ายนักสังคมสงเคราะห์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.230

แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านคำปรึกษา จากเพื่อนผู้ต้องขัง ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดเกี่ยวกับพระราชบัญญัติยาเสพติดต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F	MS.	SS.	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	1	5.219	5.219	4.849	0.028*
ภายในกลุ่ม	356	1.076	383.154		
รวม	357		388.372		

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .05

ตารางที่ 4.231

แสดงค่าเฉลี่ยของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านคำปรึกษา จากเพื่อนผู้ต้องขัง ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดเกี่ยวกับพระราชบัญญัติยาเสพติดต่างกัน

ลักษณะความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
1. ไม่ใช่	307	3.30	1.06
2. ใช่	51	2.95	0.92
รวม	358	3.25	1.04

จากตารางที่ 4.231 แสดงถึง กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดพระราชบัญญัติยาเสพติดได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านคำปรึกษา จากเพื่อนผู้ต้องขังน้อยกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดประเภทอื่น โดยมีค่าเฉลี่ย 2.95 ถือว่ามีคะแนนในระดับปานกลาง ส่วนกลุ่มที่ไม่ใช่ลักษณะความผิดพระราชบัญญัติยาเสพติด มีค่าเฉลี่ย 3.30 ถือว่ามีคะแนนในระดับปานกลาง

เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านคำปรึกษา จากเพื่อนผู้ต้องขัง จำแนกตามลักษณะความผิด พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดพระราชบัญญัติยาเสพติดต่างกัน ได้รับการสนับสนุนทางสังคม จากเครือข่ายเพื่อนผู้ต้องขังแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.232

แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านข้อมูลข่าวสาร จากอนุศาสนาจารย์ ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดเกี่ยวกับพระราชบัญญัติยาเสพติดต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F	MS.	SS.	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	1	8.173	8.173	7.180	0.008*
ภายในกลุ่ม	356	1.138	405.246		
รวม	357		413.419		

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .01

ตารางที่ 4.233

แสดงค่าเฉลี่ยของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านข้อมูลข่าวสาร จากอนุศาสนาจารย์ ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดเกี่ยวกับพระราชบัญญัติยาเสพติดต่างกัน

ลักษณะความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
1. ไม่ใช่	307	2.95	1.09
2. ใช่	51	3.38	0.91
รวม	358	3.01	1.08

จากตารางที่ 4.233 แสดงถึง กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดพระราชบัญญัติยาเสพติดได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านข้อมูลข่าวสาร จากอนุศาสนาจารย์มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดประเภทอื่น โดยมีค่าเฉลี่ย 3.38 ถือว่ามีคะแนนในระดับปานกลาง ส่วนกลุ่มที่ไม่ใช่ลักษณะความผิดพระราชบัญญัติยาเสพติด มีค่าเฉลี่ย 2.95 ถือว่ามีคะแนนในระดับปานกลาง

เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านข้อมูลข่าวสาร จากอนุศาสนาจารย์ จำแนกตามลักษณะความผิด พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดพระราชบัญญัติยาเสพติดต่างกัน ได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากเครือข่ายอนุศาสนาจารย์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 4.234

แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านการงาน จากผู้คุม ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดอื่นๆ ต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F	MS.	SS.	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	1	6.337	6.337	3.951	0.048*
ภายในกลุ่ม	356	1.604	570.981		
รวม	357		577.318		

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .05

ตารางที่ 4.235

แสดงค่าเฉลี่ยของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านการงาน จากผู้คุม ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดอื่นๆ ต่างกัน

ลักษณะความผิดอื่นๆ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
1. ไม่ใช่	305	2.68	1.27
2. ใช่	53	3.06	1.25
รวม	358	2.74	1.27

จากตารางที่ 4.235 แสดงถึง กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดอื่นๆ เช่น ความผิดพระราชบัญญัติอาวุธปืน รัชชื้อของโจร เป็นต้น ได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านการงาน จากผู้คุมมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดประเภทอื่น โดยมีค่าเฉลี่ย 3.06 ถือว่ามีคะแนนในระดับปานกลาง ส่วนกลุ่มที่ไม่ใช่ลักษณะความผิดอื่นๆ มีค่าเฉลี่ย 2.68 ถือว่ามีคะแนนในระดับปานกลาง

เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านการงาน จากผู้คุม จำแนกตามลักษณะความผิด พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดอื่นๆ ต่างกัน ได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากเครือข่ายผู้คุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.236

แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านสิ่งของ จากเพื่อนนอกทัศนสถาน ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดอื่นๆ ต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F	MS.	SS.	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	1	6.408	6.408	4.834	0.029*
ภายในกลุ่ม	356	1.326	471.897		
รวม	357		478.305		

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .05

ตารางที่ 4.237

แสดงค่าเฉลี่ยของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านสิ่งของ จากเพื่อนนอกทัศนสถาน ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดอื่นๆ ต่างกัน

ลักษณะความผิดอื่นๆ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
1. ไม่ใช่	305	2.71	1.16
2. ใช่	53	3.08	1.12
รวม	358	2.76	1.16

จากตารางที่ 4.237 แสดงถึง กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดอื่นๆ เช่น ความผิดพระราชบัญญัติอาวุธปืน รับซื้อของโจร เป็นต้น ได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านสิ่งของ จากเพื่อนนอกทัศนสถานมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดประเภทอื่น โดยมีค่าเฉลี่ย 3.08 ถือว่ามีคะแนนในระดับปานกลาง ส่วนกลุ่มที่ไม่ใช่ลักษณะความผิดอื่นๆ มีค่าเฉลี่ย 2.71 ถือว่ามีคะแนนในระดับปานกลาง

เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านสิ่งของ จากเพื่อนนอกทัศนสถาน จำแนกตามลักษณะความผิด พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดอื่นๆ ต่างกัน ได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากเครือข่ายเพื่อนนอกทัศนสถานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.238

แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านข้อมูลข่าวสาร จากเพื่อนนอกทัศนสถาน ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดอื่นๆ ต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F	MS.	SS.	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	1	6.408	6.408	4.834	0.029*
ภายในกลุ่ม	356	1.326	471.897		
รวม	357		478.305		

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .05

ตารางที่ 4.239

แสดงค่าเฉลี่ยของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านข้อมูลข่าวสาร จากเพื่อนนอกทัศนสถาน ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดอื่นๆ ต่างกัน

ลักษณะความผิดอื่นๆ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
1. ไม่ใช่	305	2.48	1.16
2. ใช่	53	2.90	1.19
รวม	358	2.54	1.17

จากตารางที่ 4.239 แสดงถึง กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดอื่นๆ เช่น ความผิดพระราชบัญญัติอาวูรป็น รับซื้อของโจร เป็นต้น ได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านข้อมูลข่าวสาร จากเพื่อนนอกทัศนสถานมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดประเภทอื่น โดยมีค่าเฉลี่ย 2.90 ถือว่ามีคะแนนในระดับปานกลาง ส่วนกลุ่มที่ไม่ใช่ลักษณะความผิดอื่นๆ มีค่าเฉลี่ย 2.48 ถือว่ามีคะแนนในระดับน้อย

เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านข้อมูลข่าวสาร จากเพื่อนนอกทัศนสถาน จำแนกตามลักษณะความผิด พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดอื่นๆ ต่างกัน ได้รับการสนับสนุนทางสังคม จากเครือข่ายเพื่อนนอกทัศนสถานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.240

แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านคำปรึกษา จากเพื่อนนอกทัศนสถาน ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดอื่นๆ ต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F	MS.	SS.	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	1	13.429	13.429	9.073	0.003*
ภายในกลุ่ม	356	1.480	526.913		
รวม	357		540.341		

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01

ตารางที่ 4.241

แสดงค่าเฉลี่ยของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านคำปรึกษา จากเพื่อนนอกทัศนสถาน ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดอื่นๆ ต่างกัน

ลักษณะความผิดอื่นๆ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
1. ไม่ใช่	305	2.78	1.18
2. ใช่	53	3.32	1.39
รวม	358	2.86	1.23

จากตารางที่ 4.241 แสดงถึง กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดอื่นๆ เช่น ความผิดพระราชบัญญัติอาวรูปิน รับซื้อของโจร เป็นต้น ได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านคำปรึกษา จากเพื่อนนอกทัศนสถานมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดประเภทอื่น โดยมีค่าเฉลี่ย 3.32 ถือว่ามีคะแนนในระดับปานกลาง ส่วนกลุ่มที่ไม่ใช่ลักษณะความผิดอื่นๆ มีค่าเฉลี่ย 2.78 ถือว่ามีคะแนนในระดับปานกลาง

เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ด้านคำปรึกษา จากเพื่อนนอกทัศนสถาน จำแนกตามลักษณะความผิด พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความผิดอื่นๆ ต่างกัน ได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากเครือข่ายเพื่อนผู้ต้องขังแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

